

WESTGÖTARNAS IDROTTHISTORIA

Nr 1 februari 2019 - Årgång 16

Bandyn återuppstår i Borås

Foto: Lennart Odéen

Skottar i Trollhättan

Den rökande coachen

Det gör ont, det gör ont

Djup, inte bara dragspel

Uppifrån och ner, uppifrån och ner...

I detta nummer	sidan
Ordföranden har ordet	2
Information	3
Gamla AIK firar 70 år	4
Den rökande coachen	5
Kretsmästerskap	6
Ulricehamns Brottarklubb	7
Sjuntorps IF 100 år	8-9
Skottar i Trollhättan	10-11
Gott & Blandat	12
Det gör ont, det gör ont	13
Bröderna Djup	14-15
Evert och Vasaloppen	16
Bandyresa till Hamar	17
Mårdaklevs IK	18
Flabbis och Mannen	19
Ulla Gustavsson	20
Tibro Motorklubb	21
Kättarn	22
Jans perspektiv	23
IK Lira jubilerar	24
Idrotter/idrottsgrenar	25
WIS-mästerskapen	26
Medlemsresa 2019	27
Anders Svensson	28
WIS verksamhetsår	29
Bempa och Pinnen	30
Uppifrån och ner	31

Förstasidan

Ungdomsmatch (U12) mellan Borås/Skövde Bandy och Otterbäckens BK

Idrottshistoriska Sällskap/Föreningar i Västergötland som är medlemmar i WIS

Alingsås	Skövde
Borås	Tibro
Essunga	Tidaholm
Falbygden	Trollhättan
Götene	Ulricehamn
Herrljunga	Vadsbo
Karlsborg	Vara
Lidköping	Wårgårda
Mark	Vänernborg
Skara	

Ordföranden har ordet

Nytt år – nya förväntningar- nya utmaningar – nya möjligheter.

Blev 2018 som vi tänkt oss?

De gångna trettio åren har gett vår organisation en mognad och en stabilitet, som inger trygghet i arbetet.

Men det gäller att fortsatt utveckla det som vi är bra på och jobba med svagheter.

Westgötarnas Idrottshistoria

Nummer 1 har tidigare år innehållit sällskapens årsberättelser. De skall fortsatt insändas men kommer fortsättningsvis att publiceras på vår hemsida. Den ofta detaljerade beskrivningen av verksamheten i sällskapen bedöms inte vara så intressant för gemene läsare utan får ge plats för annat. WI har utvecklats till en tidning av modernt snitt men har fortsatt behållit sin lokala prägel.

Det är bidragen från de lokala sällskapen, som skapar innehållet. Det är vår styrka. Alla skall veta, att tidningsutgivning är en ”dyr affär”. Vi är beroende av bidrag, och utgivningen sker under speciella redaktionella förutsättningar.

Det gör oss sårbara, om vi inte tänker till i tid. Våra ökade portokostnader behöver sänkas. Inom tidningsvärlden sker alltmer en övergång till digitala utgåvor. I kombination med att media tappar läsare under 45 år, blir distributionen allt dyrare.

Hur hög är andelen datoranvändare bland våra medlemmar?.

Vilka alternativ kommer att finnas i framtiden?

Kanske finns nya yngre läsare och medlemmar att finna här.

Jämför utvecklingen av våra hemsidor.

Vår omvärld förändras allt snabbare. Hur möter vi den?

Frågorna måste diskuteras.

Medlemsutvecklingen

Till skillnad från många andra ideella organisationer så ökar vårt medlemsantal. Särskilt glädjande är, att vi runt årsskiftet fått två nya sällskap, Götene och Ulricehamn.

De ”vita fläckarna” reduceras, även om det finns flera kommuner kvar att erövra. Medelåldern är fortsatt hög.

Erfarenhet är bra och värdefull, men förändringsbenägenheten brukar generellt inte öka med ålder, ej heller viljan att åta sig styrelseuppdrag.

Idrottens samhällsnytta

Vi har efter mycken vanda fått en ny regering. Till min stora besvikelse fick idrotten ingen egen minister, inga nya särskilda satsningar. Sveriges största folkrörelse skall konkurrera med kultur och annat i civilsamhället. Inget ont om ”rastapop” men ser man till fördelningen i kronor per utövare inom kultur jämfört med idrotten, så måste idrottens andel vara blygsam.

Samtidigt läser vi om att idrott attraherar dagens ungdomar allt mindre, ökat stillasittande och fetma. Digitaliseringen beskrivs inte överraskande som orsak.

Mycket återstår, men idrotten har varit lyckosam i sitt arbete med integration, jämställdhet och demokrati.

Håller andra externa aktörer på att konkurrera ut idrotten?

Mina funderingar är många.

Väl mött på årsmötet i Vara den 2 mars 2019!

Roland Gustafsson Ordf. WIS

WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA

är en medlemstidning för Westgöta Idrottshistoriska Sällskap
samt övriga sällskap & föreningar i Västergötland

Ansvarig utgivare: Roland Gustafsson

Redaktionskommitté: Tommy Olsson, smk

Tryck: Stema, Borås

Produktion: Borås Idrottshistoriska Sällskap

Redaktörer: Lennart Odéen
Steve Gustafsson

Medlemstidningen **WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA**

är nu inne på sitt fjortonde år.

60 fullmatade nummer med idrottshistoriska reportage och bilder har hittills producerats.

Vi på redaktionen behöver hjälp från er läsare och är beroende av era berättelser i ord och bild. Det är ni som gör tidningen ännu mera läsvärd!

Fatta era författarpennor, leta igenom gamla (eller nya) fotoalbum och skicka in era bidrag till oss.

**Redaktionskommittén
Adresser och tel.nr.**

Tommy Olsson
Borås Idrottshistoriska Sällskap
Box 554
501 13 Borås
Tel: 0705-67 79 58
E-post: tommy@bihs.se

Carl-Erik Johnsson
Kelvingatan 33
507 43 Borås
033-10 30 30
0708-16 15 51
E-post: carl-erik.johnsson@telia.com

Lennart Karlsson
Skindmo Moholm
461 98 Trollhättan
0520-42 51 26
E-post: leomattila@hotmail.com

Riktlinjer för inskickade bilder till tidningen

Bilderna ska vara högupplösta och minst en megabyte stora i bildformaten JPG, PNG eller TIFF. Scannade bilder från tidningar och böcker går ej att använda av trycktekniska skäl. **OBS! Tänk också på upphovsrätten!**

Vid oklarheter går det bra att skicka in bilder per post till oss och vi scannar in bilderna. Vi skickar givetvis tillbaka bilderna till er.

För att tidningsmaterialet skall kunna publiceras, måste det vara redaktionen tillhanda i god tid före planerad utgivningstid.

Manusstopp nästa nummer 5 april.

För sent inkommet material riskerar att ej komma med i tidningen. **OBS!** Adressändringar, samt adresser till nya medlemmar, måste vara BIS kansli tillhanda senast tre veckor före utgivningstid. Red.

**Adresser för
tidningsmaterial:**

**Westgötarnas
Idrottshistoria
Box 554
501 13 Borås
E-post: bis@bihs.se
(eller e-postadresser
enligt ovan)**

Gamla AIK firar 70 år

Utan historia – ingen framtid
1948 föddes Gamla AIK, en stödförening till Skövde AIK, på initiativ av dess förste ordförande Gösta Claesson. Stadgarnas första paragraf säger:

”Föreningens uppgift är att samla gamla medlemmar i Skövde AIK till gemensam trevnad och sammanhållning, samt för att på bästa sätt stödja moderföreningen”. Medlemsavgiften var 1948 två kronor och första årets inkomster var 30 kronor.

Hur såg det sportsliga ut i moderföreningen 1948?

Skövde AIK:s handbollslag spelade i landets högsta serie. De spelade där tre säsonger 46-48.

(Senare spelade man allsvenskt i fyra säsonger 54, 60-62.)

götaserien, vilken ungefär kan jämföras med årets Div IV.

På programmet fanns även bandy och boxning. I boxning var AIK mycket framgångsrika och hade flera boxare i landslaget.

Gamla AIK har under åren levt upp till sina stadgar och verkligen stöttat moderföreningen på alla tänkbara sätt. Genom åren handlar det om mycket stora ekonomiska bidrag till verksamheten.

Idag har föreningen över 200 medlemmar utspridda över hela landet och även utanför landets gränser i USA och England.

Viktig är den sociala samvaron. Vi är måna om att ta kontakt och

far. Massor av sköna historier från förr, då ju idrotten såg lite annorlunda ut, berättas. Här ett exempel: ”Vår tidigare, nu tyvärr avlidne, medlem Evert Forsman berättade bl a om när han som ledare för ett juniorlag i fotboll, skulle spela en söndagsmatch i Hjo.

Det var cykel som gällde för hela gänget, flera hade lånat morsans. Resan startade på lördagen, men man kände att det var lite tungt att cykla hela vägen, så man stannade i Korsberga, där en bonde var hygglig nog att upplåta sin lada för övernattnig.

På morgonen bar det av till Hjo och match. Det blev seger med 2-1 och därefter cykel hem, dock utan övernattnig.”

Att kärleken till världens bästa leksak – bollen - är givet i vårt gäng. En av spelarna på 40-talet, som tyvärr inte finns med oss längre, Per-Olof ”Tjommen” Westman, beskriver i en dikt, hur det kunde vara att, som liten grabb, bli av med det allra käraste.

Konfiskation

En gång blev jag av med min fotboll i tunnbindarens potatisland. Han sa, lite märkvärdigt, att han skulle ”konfiskera” den en vecka.

Jag förstod aldrig vad han menade med ”konfiskera”, men det var den längsta veckan den sommaren.

Tunnbindare Hansson hade sin verkstad i södra delen av ”Gamla Badhuset”, Mariestadvägen 1. Han var en vänlig man och hade inget emot att vi sparkade boll på Ridhusplan utanför. Men han ogillade starkt när bollen, titt som tätt, hamnade i hans potatisland...

70 år, det ska firas

29 november 2018 var det Jubileumsfest kombinerat med julbord för 70 medlemmar.

Då var det klackarna i taket och dans så mycket trasiga menisker och korsband klarar av.

Låt oss konstatera att: ”Det var inte bättre förr – men det är sämre nu!”

**Gamla AIK:s styrelse/
Janne Åberg**

Skövde AIK, Handboll 1946

Stående från vänster: Herman Sonnby (tränare), Tage Nystedt, Ingvar Sjöberg, Inge Blad, Olle Eriksson, Karl Svensson och Yngve Björklund.

Knästående från vänster: Sven Johansson, Bengt Nystedt, Nils Fahlström, Torsten Johansson, och Inge Dolk.

Noterbart är att den sista matchen 1948, då AIK var ett mittenlag, mötte man Redbergslid, som vid vinst skulle bli Svenska mästare. I en fullknökad Idrottshall spöade man RIK med 7 - 5 (!) och snuvade dem därmed på titeln. Det var skillnad på resultat på den tiden, inte alls ovanligt med ensiffrigt.

Ett utdrag ur regelboken det året, visar att förutsättningarna var lite annorlunda.

Till domarens utrustning hörde, förutom visselpipan, förmodligen även en vinkelhake.

Fotbollen höll till i Norra Väst-

besöka medlemmar som inte mår så bra, eller kanske förlorat en nära anhörig. Det känns som att vi fyller en viktig funktion i våra medlemmars sociala liv.

Vi har träffar som vi kallar ”Ärter mä Tjôt” en gång i månaden.

Förutom att vi kåkar ärter o pannkaka, så är det mycket av mer eller mindre sanningar från gamla tider som avhandlas. Vi har en föreläsare på plats varje gång. Hittills har vi haft över 100 gäster som inte bara snackat idrott. Det har handlat om allt från brevduvor till ortopedi.

Vi har verkligen kul på våra träf-

Den rökande coachen

Mitt namn är Peter Rohmée.

Jag var ansvarig för Eurobasket 2003.

Jag har i huvudet ett antal "minnesbilder" från Eurobasket 2003 som jag gärna vill dela med er.

Bilder som visar på komplexiteten då en liten basketnation som Sverige arrangerar ett stort idrottseven i Europa med fler internationella spelare från NBA än i något tidigare mästerskap.

Den första bilden jag vill ge er handlar om den rökande och excentriske coachen från Grekland.

Klockan är nu 20.45 den 6 september 2003.

En av Eurobaskets högriskmatcher börjar om 15 minuter.

Grekland mot Turkiet.

Boråshallen är absolut fullsatt. Publikljudet är öronbedövande.

Den grekiske coachen Giannis Loannidis har i omklädesrummet givit sina sista instruktioner.

Spelarna går ut i arenan för den slutliga uppvärmningen medan Loannidis går längre ner i korridoren och börjar röka - mitt under en rökvarnare.

Automatlarmet går till Räddningstjänsten och en full utryckning påbörjas. Räddningstjänsten bedömer direkt vid ankomst att arenan ska utrymmas och då återstår ca 7 till 8 minuter före matchstart.

Att få ut budskapet i arenans högtalare var näst intill omöjligt pga. ljudnivån och istället gällde att fysiskt visa publiken att de måste lämna arenan.

Matchen kom igång ca 30 minuter senare och här kunde historien vara slut. Men den blir både bättre och mer internationell. Räddningstjänsten sände en faktura till Borås lokala organisationskommitté.

De sände fakturan till mig. Tillsammans med Lena Wallin Kantzy sände vi fakturan till grekiska basketförbundet.

Ingen reaktion. Fler påminnelser sändes. Fortfarande ingen reaktion.

Plötsligt en dag får jag veta att det i Washington Post finns en mindre artikel om att en grekisk basketbollcoach kandiderar till det grekiska parlamentet. Detta gav mig det argument jag behövde.

Nästa brev till det grekiska förbundet handlade då om olämpligheten av att en person som kandiderade som parlamentsledamot, hade obetalda räkningar till Räddningstjänsten i Borås.

Särskilt att detta kunde offentliggöras i ett mindre bra sammanhang för både coach Loannidis och för det grekiska förbundet.

Totalt handlade fakturan om ca 6 000 kr, som det Grekiska Basketbollförbundet senare betalade.

Peter Rohmée

Den fanatiska grekiska publiken strax före matchstarten Foto: BIS Arkiv

Kretsmästerskap

Kretsmästerskap i olika grenar är något som helt försvunnit men som en gång var viktigt i idrotten.

I våra trakter fanns det Boråsmästerskap, Kindsmästerskap och Markmästerskap, vilket omfattade Marks härad.

Det var stora tävlingar, markmästerskapet i brottning kunde fylla en lokal med betalande åskådare under två pass en söndag och mästerskapet i friidrott lockade sjuhundra åskådare på Viskavallen i Kinna.

Från början var väl inte tävlingarna så stora, vid det första Markmästerskapet i orientering, året var 1933, startade nio löpare. Arrangör var Rydboholms Sportklubb i trakten av Roasjö.

Just orientering blev ju sedan en stor sport, det fanns Markmästerskap i dagorientering, nattorientering och stafett, som förr kallades budkavle.

På budkavlen var det ibland även nattsträcka, man hade tid att idrotta förr.

Något att bevara för eftervärlden är att under kriget fraktades rygg-säckarna vid ett tillfälle mellan start och mål efter häst. Start och mål var ju ibland på skilda ställen förr.

Skidor var också stort i Mark, det första mästerskapet arrangerades i Rydal 1929, cirka sjuttio startande, flaggor och tal vid prisutdelningen.

Efter hand avtog intresset för dessa former av idrott, snölösa vintrar minskade intresset för skidor, orienteringen fick stortävlingar, kretstävlingarna blev sjuhäradsmästerskap som faktiskt samlade ganska stora startfält under ett antal år.

Då delades även markmästerskapstecken ut till deltagare i Marks kommun.

Att formerna av idrott förändras är naturligt, bättre kommunikationer gör att tävlingarna blir större, skidsporten har helt försvunnit lokalt på grund av snöbrist, en gång under krigsåren blev en

Priset bestod av en liten platta av björk, målad med ett naturmotiv och en orienteringsskärm

tävling inställd på grund av för mycket snö, mästerskap har mist sin betydelse.

En gång i tiden kunde man ta med vad som behövdes för en tävling på pakethållaren på en

Klassegrare DM orientering i Trollhättan 1953.

Från vänster, Nils Birgersson IF Elfsborg, Karl Karlsson Mullsjö SOK, Lennart Hjortvall Dalsjöfors GoIF, Stig Dahlberg OK Kullingshof, Ingrid Samuelsson Hestra IF, Viggo Svenson Fritsla VIK

cykel, allt är större och mera kommersiellt.

Till att driva administrationen av markmästerskapen fanns något som hette Marks Idrottsring, efter hand ett antal äldre herrar

som sammanträdde en gång om året för att se till att det fanns mästerskapstecken, godkänna årsberättelsen, dricka kaffe och tala om att det var bättre förr.

Jag hade faktiskt förmånen att närvara vid det allra sista mötet, alla var överens om att det var dags att lägga ned det hela. Eftersom flera av ledamöterna suttit länge tyckte kassören att det var lämpligt med en blomma till gubbarna som tack för lång och trogen tjänst, Men som han sa: Jag kan ju inte ge blommor till mig själv, kan inte du följa med och säga några ord. Naturligtvis ställde jag upp, jag tog även med mig ett litet pris som jag fått 1954, då jag och två kamrater erövat andra lagpris i markmästerskapet i nattorientering.

Det bestod av en liten platta av björk, snyggt målad med ett naturmotiv och en orienteringsskärm. Jag tyckte det var ett exempel på hur mycket arbete någon ansåg sig ha tid att lägga ned på pris till ett Markmästerskap i början av nittonhundrafemtiotalet, ett mått på hur synen på idrott förändrats.

De pengar som fanns i kassan skänktes till Marks idrottshistoriska Sällskap, en händelse som ser ut som en tanke, det är ju vad det är, nämligen idrottshistoria.

Viggo Svenson

1934 startade Ulricehamns Brottarklubb sin verksamhet

Redan samma år korades de första klubbmästarna: bantamvikt Nils Josefsson, fjädervikt Nils Florbäck, weltervikt Brolle Westman, mellanvikt Gösta Edberg, lätt tungvikt Arthur Falk.

Som synes saknades flera viktklasser. Strax efter starten ökade medlemsantalet till 170 medlemmar.

Det medförde att 1937 kunde man ställa upp med ett stadslag bestående av Nils "Tuppen" Josefsson, Alf "Lerdala" Söderström, Sixten Svensson, Bror "Smén", Lidberg, Gösta Jordner, Olof Pettersson, Inge Alterby, Gunnar Hall, Lennart Holmström, Olle "Skrutt" Svensson och Gösta Edberg.

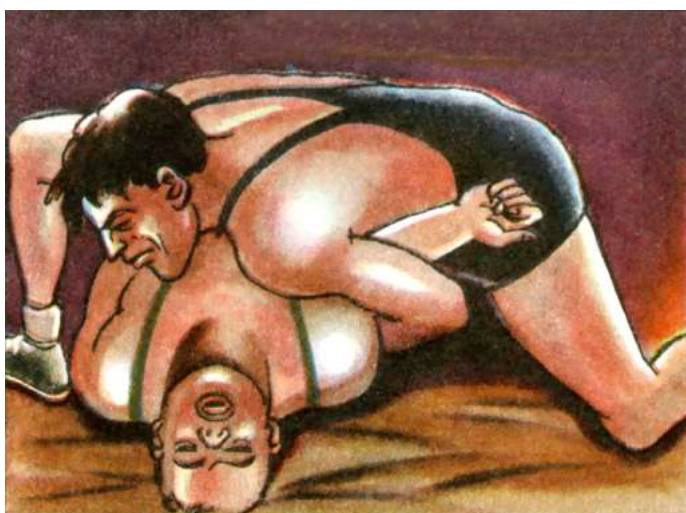
De noterades för många fina framgångar, men lade mer eller mindre av 1942. Klubben körde under några år igång igen 1957.

Därefter såldes brottarmattan till IFK Ulricehamn, som använde den flitigt vid träningar i IFK-stugan. Ytterligare en gång kom brottningen igång och vid slutet av 70-talet blev min son Johan, då i tioårsåldern, intresserad för att kanske träna upp sina muskler. Jag följde med honom på den första träningen.

Ett av inslagen bestod i att gå ner i brygga och endast med stöd av huvudet på mattan med benen förflytta sig runt i en cirkel.

Jag tyckte det såg vådligt ut för en liten klen pojknacke och när grabben efteråt berättade att han hade ont i nacken beslutade vi att det var första och sista gången han gick dit.

Klubben existerar inte längre.

Redan på 20-talet var det populärt för många att paddla omkring på Åsunden i sina breda duk-kanoter. Speciellt uppskattades långfärder på Ätran ner till Falkenberg.

1931 bildades så Ulricehamns Kanotsällskap med en interimsstyrelse bestående av Assar och Rune Åkerblom, Ivan Bjurnell, Nils "Kullanisse" Johansson och Egon Palmér.

1933 byggdes kanothuset nere vid Åsunden och tillbyggnader 1935 och 1937. Vid DM-tävling i Borås 1939 erövrade UKS fyra guldmedaljer.

De främsta vid den tiden var Egon Palmér, Stig Nordh, Arne Nordh, Olle "Kello" Karlsson, Thorwald Johansson och Sune Claesson.

De två sistnämnda kunde också stoltsera med en silvermedalj i SM med sin K2:a. I fortsättningen har flera framgångar nåtts av många duktiga kanoister i DM-tävlingar bl.a. och klubben existerar fortfarande. Undertecknad köpte 1950 för kr. 50:- en "turistkanot", som jag hade väldigt stor glädje av i många år. Vid ett årsmöte blev jag uppvaktad för 50 års medlemskap.

Ulricehamns SK var en fotbollsklubb som tydligen inte tog fotboll på största allvar och spelade bara ibland. Laget lämnade flera gånger wo. men uppenbarade sig plötsligt i Målsryd för en match där.

Troligtvis, som på den tiden, åkte laget tåg dit och vad man då underhöll sig med kan bara spekuleras om. Resultatet blev en skandalmatch av stora mått.

Spelarna gick in bland publiken och skojade. Målvakten sparkade ibland ut bollen åt fel håll och provade även prickskytte mot ett skatbo bakom målet. Det slutade med endast 13-0 i baken och efter den spexmatchen diskvalificerades hela laget.

Lars-Åke Alterby

Sjuntorps IF 100 år

Året är 1919. Inom landet beslutade riksdagen om lika rösträtt för alla. Därmed kunde kvinnorna för första gången rösta i riksdagsvalet, år 1921. Restaurangerna hade inga damtoaletter.

En influensavåg svepte över landet. Den dödliga spanska sjukan härjade som tog många liv, uppskattningsvis ca 35 000.

Idrotten, efter Stockholm OS 1912, började etablera sig som en över alla samhällsklasser övergripande folkrörelse.

Sjuntorps IF 1922-1923

I Sjuntorp var idrotten, vid sidan av klasskampen, för de flesta i den uppväxande arbetargenerationen det som gav självkänsla och gemenskap mot brukssamhällets historiska arv.

Ett arv som totalt dominerade samhällsbilden i Sjuntorp när förra seklet var ungt.

Idrottens glädje och gemenskap fick många att glömma de oftast hårda villkor som var en del av deras vardag.

Brukssamhällets historiska arv hade skapats i miljön av textilfabriken som gav näring till de boende i samhället. Dess ägare, brukspatronen, och kyrkans makt formade samhällsbilden så till den grad att det kan beskrivas

som ett omhändertagande av samhällets boende och arbetsstyrka. Bolaget, AB Sjuntorp, ägde folket och samhället.

Föreningslivet låg i sin linda, det fanns några nykterhetsföreningar, en skytteförening, en Folketshusförening och en socialdemokratisk arbetarkommun. Fackföreningen låg nere efter sammanbrottet i samband med storstrejken 1909.

Från olika håll, framförallt från fabriksledningen, ansågs det att

en förhärskande dålig anda rådde både bland ungdomen och vuxna i samhället.

De pekade i första hand på den framväxande arbetar och fackföreningsrörelsen som åter igen var på frammarsch efter sammanbrottet 1909.

För mycket sprit, bråk runt dansbanorna och kortspel anges också som orsaker till den dåliga andan.

När tanken om bildandet av en idrottsförening nådde fabriksledningen sågs det som något positivt men också som en möjlighet att bryta trenden och gav därför genast stöd i att förverkliga tanken. Ett stöd som sedan kom att pågå tills mitten av 1950-talet. Så såg delar av samhället ut när

ett trevande försök att bilda en idrottsförening gjordes.

Bildandet 5 juni 1919

Den drivande kraften till föreningens bildande var arbetargrabben Nils Persson.

Nils berättar ”- tänk er tillbaks till början på 1919. Vi var ett gäng unga grabbar som ville spela fotboll och bilda en förening. Jag hade redan 1914 försökt bilda en förening men det gick inte så bra, den fick läggas ner redan efter några månader.

Jag tog initiativet igen och gick runt med en lista bland kompisarna och samlade in 25 öre i veckan tills vi fick ihop till en fotboll så vi kunde börja spela. När bollen väl var inköpt var det slutdiskuterat. Den dagen, 5 juni 1919, föddes Sjuntorps IF.

Våra fotbollströjor, som var röda, sydda av flaggduk, liknade mest en nattskjorta. Men va' gjorde det, huvudsaken var att vi hade en förening och att vi kunde idrotta.

Vem gjorde då föreningens första mål? Jo, det var allt jag det.

Det var på pingstafton 1919 och vi spelade mot en kombination från Trollhättans IF.

Jag spelade vänsterytter och ska jag säga det själv, så var det ett riktigt snyggt mål.

Jag har också gjort mål på min egna hörna. Jag slog bollen så hårt i ribban när jag la' hörnan så att bollen studsade högt upp i luften, jag såg chansen och rusade fram och nickade in bollen, jag hann precis.

Det är jag nog ensam om.

Oj, vilka svårigheter vi brottades med. Tänk när A-lagsspelarna fick släppa till 1:50 i veckan på en 10 kronors lön, bara för att hålla igång klubben.

Det var mycket pengar på den tiden. Och vilka grejor man fick. Vi skramlade till en ny boll och när vi fick det efterlängttade lädret så var det så tunt att i uppumpat skick fick bollen form av ett jättestort ägg och lädret var lika tunt som skalet.

Vår första resa till den blivande

arvfienden Lilla Edets BK var en upplevelse. Vi åkte dit i lövad skrinka, dragen av hästar och vi sjöng till dragspelsmusik. Vi tog det hela mer på lek. Vi hade inga tränare, det vi kunde hade vi lärt oss själva.

Sten Augustsson, ansedd av många som division III Västra Götalands bästa högerhalv

Sjuntorps IF's första styrelse bestod av Ordf Otto Sandelin, kassör Nils Persson, sek Gustaf Fredriksson.

Vid januarimötet 1920 valdes ytterligare tre nya ledamöter in: Karl Almgren, Erik Sjöberg och Hugo Broman.

Medlemsavgiften fastställdes till 1:50 samt till detta också en veckoavgift på 25 öre. Medlemsantalet var vid bildandet 19 personer.

Att fotboll var något nytt för de flesta på landsbygden vid den här tiden, vittnar Gert Thorsson om vid ett samtal jag hade med honom på 1980 talet.

Gert berättar - Jag var bara en liten grabb. Vi, våran familj kom till Sjuntorp från Hjärtum, för att börja ett nytt liv på fabriken. När vi närmade oss där vi skulle bo såg jag ett större fält där det sprang en massa människor, konstigt klädda och sparkade på något som var runt. Jag hade aldrig sent något liknande förut och ingen annan i familjen eller.

Fotboll, friidrott, bandy, grupp-gymnastik, bordtennis, brottning, lite boxning och skidåkning har

ingått i föreningens verksamhet. Två olika spelplatser nyttjades innan den permanenta idrottsplatsen Sjuntorpsvallen, ritad av kapten Frick från Stocholm, invigdes 19 juni 1934.

Planen anlades på AB Sjuntorps ägor som ett nödhjälpsarbete. Anslagen summa var 30 000 kr, delat på stat, kommun och AB Sjuntorp. I sitt invigningstal sa Dir. Ingvar E:son Mark bl a ”- att denna anläggning skall bidra till ungdomens fysiska fostran”.

De idrottsliga framgångarna lät vänta på sig.

Först inpå sent 1940-tal började saker hända. Många bra egna produkter samt några omtalade värvningar bidrog till detta.

Rune Elgh från Trollhättans IF, Rune Augustsson från Mustadsfors IF, Allan Hägerström från Degerfors, som spelat med Nordahlsbröderna Gunnar, Bertil och Knut, värvades till Sjuntorp med ett bra jobb på fabriken. Och värvningarna väckte rubriker i dagspressen. En sportkrönikör

Från Sjuntorpshåll dementeras dock ryktet: ”Ingen varken kan eller vill hindra att folk även i Trollhättan söker och tar anställning vid Sjuntorps fabriker. Och företagsledningen har också sin obeskurta rätt att anställa den som är lämplig. Men detta är alls icke liktydigt med en omedelbar plats i ortens representationslag i fotboll”.

Med eller utan värvningar så kom, lägligt till föreningens 30-årsjubileum 1949, den stora framgången detta år med seger i Södra Västgötaserien för spel i Norra Västsvenskan. Spelarna i laget var:

Mål: Willy Andersson (då 17 år)
Backar: Sixten Karlsson, Hans Fernström
Centerhalv: Allan Hägerström
Halvbackar: Axel Larsson, William Broman
Hy: Tage Hagborg, hi Rune Augustsson, c Rolf Sköld, vi Rune Elgh, vy Åke Nyqvist.

Spelade matcher gjorde också Bert Andersson ock Åke Antons-son. Tränare var polacken Henryk

Sjuntorps IF's division III-lag 1951

i göteborgspresen skrev i juli -47 bl a: Sjuntorp är åter ute med håven för att fiska fotbollsspelare, om man får tro ett rykte i kraftverkstaden. Det skulle denna gång gälla kamratspelarna (IFK Trollhättan) Johnny Fihn och Tage Aronsson.

Szmoll som hade en fördelaktig anställning på AB Sjuntorp. Till höstsäsongen förstärktes laget med ytterligare en värvning Kurt Lexberg från Lilla Edets IF. Nu Firar vi!

Stig Hellström

Skottar i Trollhättan

Optimismen var stor inför Glasgow Rangers besök i Trollhättan 1972 i samband med Fallens dagar. Nestor Laurén, mannen som fixat arrangemanget, hade stora förhoppningar.

- Ingen tvekan, vi siktar på nytt publikrekord, sa han till Tidningen Trollhättan.
Publikrekordet på Edsborg löd på

Förspel

Matchen backades upp intensivt. 130 affischer var uppsatta runt om i Västsverige. Affärsfönstren i city skyltade skotskt.

En gymnastikuppvisning skulle föregå matchen. Lars-Gunnar Björklund hade engagerats som matchspeaker.

För att få en genuin skotsk

besättning, som skulle spela skotsk musik.

Bandet, som blev mycket uppskattat, passade på att ge trollhätteborna en gratiskonsert på Drottningtorget, på sin väg till Edsborg. De enda som inte applåderade framträdandet var torghandlarna. Under tiden som orkestern spelade, var det nämligen tomt framför salustånden och handeln avstannade helt.

Glasgow Rangers

Glasgow Rangers var "heta" efter sin seger i Cupvinnarnas Cup tidigare under våren. Inför hela Europas TV-tittare finalbesegrade man Dynamo Moskva med 3-2 i Barcelona.

Tyvänn fick den matchen ett otrevligt efterspel. Skotska supportrar stormade planen vid flera tillfällen.

Efter ryska protester stängdes Rangers av från internationella turneringar i två år, en dom som sedan mildrades till ett år.

Nestor Laurén hade hjälp av Börje Lantz, när han lyckades "snuva" ett flertal europeiska städer, som hoppats på besök av Rangers.

Laget, som inledde Sverigebesöket med ett träningsläger i Hindås, innehöll många kvalificerade spelare.

The Thistle Pipe Band

10 500 och sattes 1956 i samband med en B-landskamp mot Norge. Och Allan Ekberg på Fritidsnämnden, som ansvarade för idrottsplatsen, såg inga hinder.
- Om det behövs, kan vi vidta åtgärder för att höja publikkapaciteten på Edsborg.

atmosfär runt matchen, hade man vidtalat The Thistle Pipe Band, en orkester med säckpipor i

Lars-Gunnar Björklund som matchspeaker

Glasgow Rangers motståndare skulle bli ett kombinationslag. Även i det här fallet hade man höga planer.

- Vi vill bjuda på kvalificerat motstånd, sa Laurén. Vi har ambitionen att engagera landslagsspelare och proffs på "sommarlov".

Börje Oskarsson och Esse Österman

Mittfältaren John Grieg hade flest landskamper på sitt konto; 42 stycken. Centerhalven Dave Smith hade utsetts till Skottlands bästa spelare senaste säsongen. Bland anfallsspelarna fanns Colin Stein, den dyraste spelaren i skotska ligan. Han kostade klubben över 100 000 pund. Även Willie Jonstone var "het". Han avgjorde cupfinalen mot Dynamo Moskva med två mål.

Kombinationslaget

Kombinationslaget blev inte så stjärnspäckat, som man hoppats på. De allsvenska spelarna var upptagna med bl.a. Tipscupen. I stället fick man nöja sig med lokala och regionala spelare. I laget fanns Tommy "Plutten" Andersson, trollhättebo som representerade Djurgården, Nils "Tidan" Johansson, som spelade i Alingsås på "gamla da'r" samt trollhättesönerna från IFK Göteborg; Börje Oskarsson, Esse Österman och Rolf Blomqvist.

Glasgow Rangers anfall

Jag var van som straffläggare och missade nästan aldrig. Colin Stein och Esse Österman hann med var sitt mål innan paussignalen.

under hela säsongen, som i den här matchen", skrev Trollhättans Tidning.

- Det var tufft att spela mot skottarna, minns Lennart. Det märktes att de var "proffs". Men jag tycker att vi gjorde en bra match. Det var aldrig tal om någon utklassning. Ett intressant inlägg gjorde IFK Trollhättans 17-årige juniorlandslagsman Erik Nilsson.

- Usch vad det tog emot på slutet, sa han till TT. Men visst var det skoj och faktisk lättare än att spela i division 4.

Tommy "Plutten" Andersson täcker skott

Matchen

Matchen spelades inför 3 000 åskådare på Edsborg. Skottarna tog ledningen med 2-0 genom Colin Stein och Alex McDonald, innan Lennart "Ryr" Johansson reducerade på straff.

- Jag var helt lugn när jag la bollen på straffpunkten, berättar "Ryr", som till vardags spelade i Trollhättans IF i division 3.

I andra halvlek gjorde Colin Stein sitt tredje mål, innan Graham Fyfe fastställde resultatet till 5-2. Rolf Blomqvist i målet fick beröm från alla håll. Både ledare och spelare i Rangers var imponerade över hans spel.

"Han är Göteborgs bästa målvakt", slog TT fast.

Lennart "Ryr" Johansson fick också beröm.

"Han har inte varit så tänd

Det hade riktats kritik mot kombinationslaget, som ansågs vara för svagt.

Men Rangers tränare konstaterade:

- Svenskarna spelade bra.

Vi är fullt nöjda med motståndet.

"Inte spelade Rangers för fullt i den här matchen, det vore fel att påstå", kunde man läsa i TT.

"Men att tala om "semesterlir"

från skottarnas sida är fel.

Visst slappnade man av vissa stunder, men blixtrade momenten efter till i snabba attacker".

- Det jag minns bäst var banketten på kvällen på Stadshotellet, avslutar "Ryr". Skottarna var, milt sagt, "vilda".

Lennart Karlsson

Källa: Trollhättans Tidning (TT)

Foto: Roger Lärk

Christoffer Forsberg, Tidaholm

*Herrljungabröderna Rickard, Einar, och Paul Andreasson har åkt 50 Vasalopp tillsammans
Foto: Bernt Ragnarsson*

Alingsås Sportklubb

Trollhättefödda diskuskastaren Wivianne Freivald vinner nordiska mästerskapen på Ullevi 1963. Hon är även sexfaldig svensk mästare och deltog i Olympiska sommarspelen i Rom 1960. Innehavare av svenska rekordet i diskus i hela 28 år.

Skeneboxaren Garry Claesson drabbar samman med Kurt Bast från Skövde AIK. Claesson vinner matchen på poäng med siffrorna 3-0 och blir därmed distriktsmästare. Foto: Bernt Ragnarsson 1965

Det gör ont, det gör ont

Lena Philipssons poplåt skriven av Thomas Eriksson mera känd under artistnamnet Orup som deltog i Melodifestivalen 2004.

Titeln på denna schlager stämmer bra överens med alla skador och intermezzon inom sportens värld.

Parfymdramat

Spaniens landslagsmålvakt i fotboll skulle piffa till sig i duschen strax före VM-turneringen i Japan / Sydkorea, men Valenciaspelaren tappar flaskan på foten och hälsenan skadas så svårt att Canizares missar hela VM.

Tvättkorgskastet

Degerforsspelaren Andreas Holmberg spillde yoghurt på sina byxor, ilskan togs ut över tvättkorgen och detta aggressiva kast slutade i att axeln gick ur led och något matchspelande blev det inte på en tid.

Drinkvagnsdramat

Manchester City betalade nästan 220 miljoner för Jerome Boateng när han lämnade Hamburg för Premier League.

Boxningsgala från 1965. Tage Israelsson har åkt på en ordentlig stjärnsmäll. Ringdomaren Bror Andersson ser något betänksam ut.

Foto : Bernt Ragnarsson

Dock blev Boateng påkörd av en drinkvagn av en oförsiktig flygvärdinna på flygplanet på väg till sin nya klubb.

Benet fick sig en kraftig törn och ligadebuten fick vänta. Ingen särskilt bra start när man kommer till en ny klubb.

Målfirardramat

När fotbollspelaren Paul Diego i Servette gör mål så blir han så glad att han bara måste klättra upp i metallstängslet bakom mål och skrika ut sin glädje till fansen. Men firandet får en smärtsam vändning, när han märker att vigselringen fastnat i stängslet

Vid Nordiska Mästerskapen på cykel i Borås 1972, råkade Curt Söderlund från CK Falken ut för denna vådliga vurpa, vilket tyvärr slutade med transport i ambulans till sjukhus.

Foto : BIS Arkiv

och toppen på fingret slitits bort. Senare under kvällen tvingas han att amputera delar av fingret. Av mindre betydelse blev han också varnad av domaren för sitt målfirande.

Pillerdramat

Brassen Ramalho i Beitar Jerusalem skulle kurera en lätt tandinfektion men blev sängliggande i tre dagar sedan han svalt ett stolpiller i stället för avsedd tablett.

Järnrörsdramat

Den amerikanska konståkerskan Nancy Kerrigan får nästan sitt knä sönderslaget med ett järnrör då hon attackerades på en träning bara några veckor innan OS.

Gärningsmannen visar sig ha blivit lejd av bekanta till Kerrigans huvudkonkurrent Tonya Harding. Denna enorma skandal uppmärksammas världen över. Harding stängs av, men får delta i Olympiska Spelen efter att hon hotat med att stämma sitt eget förbund. Harding gör ett dåligt tävlingsresultat och slutar långt från prispallen.

Hon döms senare till ett villkorligt fängelsestraff. Nancy Kerrigan erövrar däremot en silvermedalj i denna tävling.

Till sist, för att slippa smärta bör man nog leva lugnt och sporta lagom.

Lennart Odéen

Strö SK blev Svarthalls SK

På den nordvästra sidan av Kållands halvö utanför Lidköping ligger den lilla socknen Strö. I den del av Ullersundet som heter Kävelstocken och längst in i Svarthallsviken hade det spelats bandy på naturis sen början av

enningen deltog även i tävlingar i Gösslunda och Örslösa. Fram till 1945 utövades dessa sporter regelbundet, men fotboll och bandy dominerade.

Samma år beslöt man att ansluta föreningen Strö SK till Riksi-

de egna bandygrytorna inte var spelbara och konstfryst inte fanns.

Redan 1934 spelade Strö SK en riktig bandymatch, då mot grannklubben Bottens BK.

Man deltog sedan i Lidköpingsortens bandyserie och därefter har bandy alltid ingått i verksamheten.

Från vänster Jonas Djup, Ingemar Axelsson och Pelle Djup. Sittande Gunnar Djup spelande på såg.

30-talet, först som ”spontanbandy” och från 1937 i mer ordnad form.

Strö Sportklubb bildades och vid det första årsmötet detta år valdes Gunnar Fredriksson till ordförande, Lasse Gustavsson till kassör och Oskar Johansson till sekreterare.

Det valdes UK för fotboll och skidor och medlemsavgiften bestämdes till 1 krona.

(Som en kuriositet kan nämnas att redan 1920 spelades en fotbollsmatch mellan lag från Rackeby och Strö, alltså långt innan det fanns några föreningar i dessa socknar).

Fotbollsverksamheten i Strö SK tog fart 1934 och var relativt omfattande år 1938.

Laget deltog i Kållandserien och spelade åtta matcher och blev tvåa i serien. 1937 ordnades två skidtävlingar och åkare från för-

drottsförbundet. Namnet var då redan upptaget varför föreningen ändrade namnet till Svarthalls Sportklubb.

I slutet av 40-talet upphörde man med fotboll och skidor så bandy blev nu huvudsporten, men även bordtennis förekom under flera år.

Bandyspelet

Då Svarthallsviken ligger skyddad och är en gammal mad med grunt vatten blir det oftast is tidigt på vintern och isen klarar sig även vid mildare väder.

Det hände dock vid några tillfällen att hela planen låg under vatten men det löste man genom att med en issåg såga runt hela planen som då följaktligen ”flöt upp” och man kunde genomföra matchen.

Även storklubbarna Villa BK och Wästerlunds IK kunde ibland förlägga sina matcher till någon vik i området då där oftast fanns is när

Till en början spelade man med växlande framgångar i lokala serier. Som bäst höll man till i div 2 på 80-talet och mötte då bl a Otterbäcken, Slottsbron, Hälleforsnäs, Karlstad-Göta och Gripen. Höjdpunkterna var dock matcherna mot de lokala rivalerna Tolsjö BK och BK Wiking.

År 2002 inleddes samarbete med Gillstad SK vilket innebar att representationslaget fick namnet Gillstad/Svarthalls SK.

Men detta upphörde så småningom och idag har Svarthalls SK ingen aktiv bandyverksamhet då det blivit allt svårare att rekrytera spelare till de små klubbarna på landsorten.

Svarthalls Sportklubb lever dock vidare om än i mindre omfattning. De gamla medlemmarna träffas regelbundet för Nostalgiaftnar då det berättas många historier och minnen från fornstora dagar.

Skröna

I januari 1950 spelades en bortamatch mot Jula BK.

Avresan gick ifrån Strö Affär. Olle Bergkvist körde och Svensson i Boa lånade Sven Rasks taxibil.

Det var så kallt och blåsigt så Julas målvakt hade en stor överrock på sig.

När Svarthall anföll kastade han av sig rocken. Det stod 1-0 till Jula i halvlek. I andra halvlek fick han inte av sig rocken för att armarna frusit fast!

Det slutade med att Svarthall kvitterade och resultatet blev alltså 1-1.

Bröderna Djup

Som i de flesta andra föreningar var uppfinningsrikedomen stor när det gällde att hitta aktiviteter för att få in pengar till verksamheten.

I klubben fanns några bröder som hette Djup och dessa brukade ofta uppträda med sång o musik vid interna fester och sammankomster.

Totalt var man 14 syskon men det var Gunnar, Jonas och Per-Olof som spelade och sjöng vid dessa tillfällen. Så småningom började klubben ordna offentliga kabaréer i närbelägna socknars bygdegårdar och andra lokaler.

Ganska snart stod det klart att de musikaliska Bröderna Djup var huvudattraktionen, man lockade bygdens innevånare att gå man ur huse för att ta del av deras stora spelglädje med hemmagjorda humoristiska texter till gamla kända låtar.

I början på 80-talet blev Bröderna Djup rikskändisar när man slog igenom i Nygammalt med

Svarthalls SK 1977

Bakre rad från vänster Rolf Wedebrand, Vidar Andersson, Roine Dahlén, Tord Broberg, Hasse Broberg, Mats Svensson, Bo Svensson, Conny Andersson. Främre rad från vänster Stig Johansson, Per Svensson, Kjell Fredriksson, Bert Ivarsson, Gerhard Johansson, och Hans-Göran Persson.

Svarthalls SK på 50-talet

Bakre rad från vänster Roland Svensson, Karl-Gustav Tidblom, Jonas Djup, Hans Nilsson, Lennart Hulander, Valter Karlsson. Främre rad från vänster Rolf Bäckman, Gunnar Djup, Per-Olof Djup, Allan Andersson, Gunnar Karlsson och Kurt Andersson.

”Strö-countrylåtarerna” Lien och Vi bor på landet. Efter denna succé blev det rena ”Snoddasfebern” för gruppen. Man reste land och rike runt och drog massor med besökare till folkparkerna. Bert Karlsson insåg tidigt gruppens popularitet och gav ut flera LP-skivor på sitt skivbolag Marianne i Skara.

Bröderna Djups popularitet blev till glädje även för Svarthalls SK

då man tillsammans med grannklubben Rackeby IK började arrangera ”Årets Fest” i Lidköpings Folkets Park.

Med ”Djuparna” som dragplåster kom under flera år tusentals personer till parken vilket innebar sköna intäkter till de båda föreningarna.

Förutom de tre bröderna ingick också systemen Annas son Ingemar Axelsson och senare även Jonas

måg Sven-Olof Ulleryd i den populära gruppen.

Bröderna var även duktiga bandyspelare, Pelle var målvakt, Gunnar back och Jonas forward. Man spelade också fotboll i Rackeby IK där Jonas tillhörde A-laget i flera säsonger.

Bland många andra profiler i Svarthalls SK under åren kan nämnas Karl-Gustav Tidblom, ordförande i 20 år samt duktig spjutkastare i Lidköpings IS. Bröderna Anders, Kurt o Allan Andersson, bröderna Svensson i Potterna samt bröderna Wedebrand.

Ingemar Williamsson LIHS

Evert, 80-åringen som fullföljt 45 Vasalopp

Jag letar mig fram till Nordlyckan i Siene socken. I väntan på att bli insläppt av Evert Josefsson har jag utsikt över ett gammalt odlingslandskap med den medeltida kyrkan mitt i byn.

Där har jag döpt två av mina barnbarn som bor i närliggande by.

Att jag är väntad är det ingen tvekan om. Kaffet är färdigt och kak-

Evert får "stöttning" av Finlands "skidbjässe", Juha Mieto, efter Borås Marathon 1984.

Foto: VD-bild/Lars Kamvik

fatet rågat med hembakta kakor. Jag frågar Evert om det är så här det ser ut vid det dagliga 11-kaffet men han bedyrar att så är det inte och jag känner mig hedrad av att Marianne bullat upp så generöst inför mitt besök.

Vi pratar om barn, barnbarn och inte minst de fyra barnbarnsbarnen i åldrarna 2-5 år som gärna får en hel del av deras tid numera.

Efter kaffet flyttar Evert och jag in till TV-rummet där ett välfyllt prisskåp vittnar om Everts många framgångar i skidspåren och på löparbanor och terräng.

Tre klubbar har han tillhört. Han började sin skidkarriär i Södra Härene men där blev intresset för Vasaloppet så stort att alla inte rymdes inom den tilldelade kvoten. Då bytte Evert till OK Kullingshof.

Det blev 25 Vasalopp som representant för Södra Härene och 20 för OK Kullingshof. Den som åkt

30 Vasalopp är kvalificerad för den anrika Veteranklubben.

Evert är medlem nr 275 och har belönats med medalj.

I prisskåpet visar Evert också på andra skidmeriter, t.ex. 10 Redvägsloppet och 8 Västgötalopp som gick mellan Ulricehamn och Borås samt Kullingsloppet (från Vårgårda till Herrljunga).

De två sistnämnda loppen är en erfarenhet som jag delar med Evert. Vi minns att det blev allt svårare att genomföra en skidtävling från Åsundens is till Kransmossen i Borås. Senast det begav sig fick vi, några i taget, åka över isen till en åker och starta därifrån.

Om många var på isen samtidigt

som startade i Borås medan vi startade vid vändpunkten i Äspered. Ett möte som varade ett par sekunder men det blev ändå ett igenkännande Hej och kämpa på! Everts snabbaste mara var i Stockholm 1986 då han sprang på den imponerande tiden 2.49.12.

Evert påminner mig om ett annat märkligt löparmöte. Jag skulle springa Broloppet över Öresundbron, en historisk halvmara år 2000. Över 90 000 startande! Deltagarna slussades kontinuerligt över till Danmark i bussar i en lång karavan. Jag missar en buss men hoppade lite stressad på nästa och sätter mig på första lediga

För Evert var löpning en del av träningen

sjönk den och vi stod i vatten. 45 Vasalopp inget respekt och jag frågar hur skidintresset började. Inte oväntat berättar Evert att han hade 4 km till skolan i Södra Härene och på vintern var det skidor som gällde.

Men det skulle dröja ända till 27-årsåldern innan det egentliga tävlandet tog sin början. Fem år senare var det dags för första Vasaloppet som gav sådan mersmak att det blev 44 till med bästa tid 5.33.57 (1980) och bästa placering 727 (1987).

För Evert var löpning en del av träningen inför vinterns skidsäsong. Men han upptäckte snabbt att han även hävdade sig väl i dessa sammanhang och började springa långlopp. Då var det Vårgårda IK som var hans klubbadress.

Inkörsporten till löparframgångarna var främst Göteborgsvarvet som han från 1982 sprungit ca 20 gånger. Det har blivit lika många maror. 8 Stockholm Maraton syns i prisskåpet och några mer lokala, t.ex. Borås Maraton mellan Äspered och Ryavallen i Borås.

Jag sprang då halvmaran och minns var jag brukade möta Evert

säte. Sneglar lite försiktigt på mannen bredvid som möter mig med ett stort leende – där sitter Evert Josefsson från Vårgårda! Vi fick en trevlig första resa över bron. Sedan sågs vi inte mer den dagen och jag tänker inte berätta varför.

När jag frågar om det är någon speciell händelse som sticker ut i

Evert passerar Evertsberg under Vasaloppet 1993.

Foto via Södra Härene IF

hans långa skid- och löparkarriär så säger Evert utan tvekan: New York Maraton 1988. Han har varken förr eller senare varit i USA så hela resan på 8 dagar var en stor upplevelse. Arrangör var Road Runner Club som fixade resa, boende, allt praktiskt runt tävlingen och inte minst sightseeing-turer som bl.a gick till Washington och Vita huset.

En svensk klassiker har det också blivit i början av hans karriär. Men cykel och simning var inte riktigt hans grej så det fick stanna vid skidåkning och löpning.

Vi vet ju att en satsande idrottsman behöver en förstående familj, och det har jag verkligen haft säger Evert och nämner särskilt Marianne. Evert berättar att de under en vecka i 40 års tid var tillsammans hela familjen på en fjällvecka. Först förlagd till Sälen senare till Lofsdalen. En slags träningsvecka för hela familjen.

För många är Evert känd som vaktmästaren på Tånga Hed. Där värnade han om gräs, lokaler och människor på ett mycket uppskattat och trivsamt sätt. Lika välkomnande som att nu komma till hans hem innan Evert tar den (nästan) dagliga promenaden.

Väl ute på trappan igen ser jag mot kyrkan och tänker på att nästa vecka är jag där och har begravning för en av OK Kullingshofs trotjänare, Ingvar "Kusken" Andersson som blev 94 år.

Bertil Hedlund Wårgårda Idrottshistoriska Sällskap

15 maj 2003 och Evert gör ett av sina sitt sista "pass" som vaktmästare på Tånga Hed innan pensioneringen.

Foto: Claes Olofsson

Bandyresa till Hamar

Foto från en bandyresa med två alingsåsslag, Vadsjöns BK och Hemsjö IF. Året var 2003 och gick till inomhusarenan Vikingaskeppet i Hamar, Norge. Initiativet till resan kom från Vadsjöns BK som samma år firade 50-årsjubileum. Det spelades två matcher mellan lagen och det var en stor upplevelse i den stora OS-arenan.

På bilden ser vi från Hemsjö, Benny Bengtsson, Karl-Erik Olsson, Ulf Larsson, Bert Efraimsson, Jan-Erik Bengtsson, Johan Risne, David Nygård, Bo Eriksson, Sven Olofsson, Patrik Duved, Hasse Hasselhuhn, Andreas Olausson, Anders Lindberg, Christian Hasselhuhn, Anders Hjelm, Patrik Hedlund, Johan Gyllensvan och Mattias Järrebring.

Från Vadsjö, P-M Närkestam, Peder Nilsson, Conny Svantesson, Leif-Inge Andersson, Stefan Johansson, Jonas Sjögren, Ulf Hörnfeldt, Håkan Reiderstedt, Thomas Lantz, Martin Flood och Per-Uno Ström. Med på bilden är också medföljande domaren Karl-Göran Karlsson.

Båda föreningarna är de enda kvarvarande i den gamla bandystaden Alingsås. Vadsjön gör dock uppehåll från seriespel innevarande säsong.

P-G Björkman
Hasse Hasselhuhn

Årsmöten 2019

Alingsås Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 18 mars kl. 18.00

Plats: Alingsås IF:s klubbstuga
Mjörnvallen

Borås Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 13 mars kl. 17.00

Plats: BIS Kansli,
Allégatan 71 Borås

Falbygdens Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 11 mars kl. 18.30

Plats: Träffpunkt Ranten Falköping

Karlsborgs Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 28 februari kl. 18.00

Plats: Karlsborgs Konferenscenter

Vadsbo Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 11 mars kl. 18.00

Plats: MBK:s klubbstuga på Vänershof i Mariestad
Gäst: Conny Evensson

Wårgårda Idrotts- historiska Sällskap

Datum: 6 mars kl. 19.00

Plats: Kullingshofstugan

Mårdaklevs IK

Då var det dags igen att berätta lite om en klubb i södra delen av vårt vackra landskap och deras vackra idrottsplats Björkvallen. Planen omgärdas av stora vackra björkar vars löv under september sakta och vackert singlar ner på gräsmattan.

Själv har jag haft förmånen att under fem år varit tränare för Mårdaklevs IK. Innan dess hade jag en uppfattning att mårdaklevsborna var både kärva och inbundna i sätet, men den uppfattningen stämde inte alls. Ganska snart insåg jag att bara man skrapade lite på ytan kom det fram äkta och trevliga människor med en komisk ådra.

1930 bildades föreningen av ett antal grabbar som som läste för prästen som bodde i Kalv och på cykelresan hem spelades det en enkel form av fotboll.

Tore Wallnedal med sin dotter Annika Andersson

Föreningens huvudsakliga idrotter i början var skidor och fotboll. Bland många duktiga skidåkare kan nämnas Erik Johansson som blev hallandsmästare på 15 km och 2:a på dubbla distansen. Fotbollen kom så smått igång, men riktiga fotbollsskor var inte att tänka på då dessa betingade ett pris på 11-12 kr. Detta var en omöjlig investering då dagpenningen låg på 1-1,25 kronor, men uppfinningsrikedomen var stor och så var också utseendet på fotbeklädningen. Allmän idrott blev också intressant för Mårdaklevs ungdomar

och tävlingarna hölls på åkrar och tegar av undermålig klass, men vad gjorde det för på den tiden var man inte bortskämd. Under krigsåren var det inte lätt att hålla igång verksamheten och den dog ut 1946.

Bröderna Tore och Eskil Wallnedal är två bröder som lagt ner ett fantastiskt arbete för sitt kära MIK. De var också fotbollsdomare under ett antal år och att det kan vara en ganska knepig uppgift förtäljer följande sanna berättelse. Eskil dömde en söndag i Sjötofta och nästa hemmamatch för Sjötofta så var Tore där och dömde. Till råga på allt så dök Eskil upp som domare vid hemmalagets nästa match och då fick han höra följande kommentar ” Kommer inte den ene jäv _ _ _ _ , så kommer hans bror.

Under många år ordnades det danser på olika ställen i Mårdaklev för att ge inkomster till verksamheten. Här kommer exempel på kända artister och orkestrar som gästade Mårdaklev. Bosse Lidens orkester, Charles Redlands orkester, Lill-Babs, Egon Kjerrman, Rock-Olga, Thorleifs och många fler.

Bordtennisen började spelas på 30-talet men en BT-sektion bildades först 1947. Denna sektion var mycket aktiv i många år och det med framgång vilket bevisas med bilden på ett ungdomslag som vann sin serie överlägset.

Brottning och boxning var också sporter som startades upp, men denna sektion upplöstes ganska snabbt då träningarna och matcherna mellan klubbmedlemmar blev mycket tuffa och vid något tillfälle rent av urartade. Till slut var det ingen som vågade sig till träningarna.

Skidor blev en stor sport i Mårdaklev och från slutet av 40-talet och fram till mitten av 70-talet anordnades Åtradalsloppet som samlade deltagare från hela Kind och stora delar av Halland.

År 1974 bildades för första gången ett damlag i fotboll i föreningen och dom spelade som högst i division 3. Damfotbollen har utan tvekan fostrad föreningens största stjärna genom tiderna nämligen Annika Andersson (Wallnedal), kanske inte främst beroende på grund av fotbollskunnandet.

Annika är ju numera en av Sveriges absolut främsta komiker och dotter till eldsjelen Tore Wallnedal. Tores gärning i såväl föreningen som samhället i övrigt har varit ovärderlig. Han var den drivande kraften i Mårdaklevsrevyn som spelades i många år. Revyn blev väldigt

*Pingiskvintett
Bakre raden: Görgen Andersson,
Tommy Carlsson, Leif Andersson
Främre raden: Sören Wallnedal,
Tomas Hansson*

populär och den engagerade hela Tores familj och förmodligen var det där som Annika tog sina första stapplande steg på en scen. Tore blev en väldigt god vän till mig och det var en härlig känsla att på nära håll ta del av hans fina komik och vänskap.

Den främsta fotbollsmeriten för Mårdaklev kan kanske vara deras deltagande i Sport-Johan cup 1978. En cup som var baserad på ett handicapsystem som gjorde att lagen fick en bonusstraff för varje division som skilde. MIK vann fem matcher innan det var dags för Norrby att besöka Björkvallen. Norrby blev om jag inte missminner mig två i gamla division 2 det året efter Halmia. Hemmalaget fick i denna match fyra bonusstraffar som alla lades in och trots att Norrby gjorde allt

som stod i deras makt så kom dom inte närmare än 4-2. Glädjen var stor i det lilla samhället och förväntningarna var stora på att nästa motståndare skulle bli Elfsborg som tyvärr blev utslagna av IFK Örby som i sin tur såg till att

Mårdaklev fick respass i nästa omgång. Mårdaklev har fostrad många duktiga spelare och den som nått längst torde vara Fredrik Björk som spelat i superettan för Varbergs BOIS.

Mårdaklevs IK spelade under åren 1933-73 seriespel i Västergötland.

1974-97 spelade klubben i Hallandsserier med som bäst 9 säsonger i division 5.

1998 var underlaget för lite för ett eget lag och då bildades Kindaholms FF som var en sammanslagning av Mårdaklev, Kalv, Håcksvik och Östra Frölunda.

Numerär herrfotbollen nedlagd även för Kindaholms FF men damlaget kämpar på men nya sammanslagningar är på gång även där.

En fråga? Vad skall det bli av dessa fina anläggningar som finns och som sköts på ett så fint sätt av det utdöende släktet som kallas eldsjälarna.

Urban Lidrot

Björkvallen i Mårdaklev

”Flabbis” och ”Mannen” hyllades på Fotbollsgalan

I samband med Fotbollsgalan i Alingsås i november prisades två personer som betytt mycket för den lokala fotbollen.

Kent Ove Edvard ”Flabbis” Wilson och Nils-Gunnar ”Mannen” Svantesson fick där ta emot årets hederspris, och hyllades med en stående ovation.

Kent Wilson, ”Flabbis” kallad i folkmun, är en person som är förknippad med Gerdsdens BK. Men det var faktiskt i en annan Alingsåsklubb han vann sin första och enda medalj. Sedan 60-talet är det dock i gulsvart dress han blivit älskad av spelare och ledare under sin långa gärning inom den lokala fotbollen.

Från scenen i Estrad fick ”Flabbis” ta emot publikens hyllningar och han var påtagligt rörd.

– Detta var väldigt roligt, och jag är lite stolt nu faktiskt, sa han med blomsterkvasten i handen.

På frågan om varför han kallas ”Flabbis” kom svaret efter viss tvekan. – Vi får nog gå tillbaka till andra klass, men varför jag fick smeknamnet vet jag faktiskt inte. Kanske var det för att jag skratade mycket, säger Wilson. Även Nils-Gunnar ”Mannen”

Svantesson fick sin beskärda del av hyllningarna.

Förutom att han varit aktiv som tränare och ledare i sju olika lokala klubbar har han dessutom

arrangerat på egen hand poolspelen i Alingsåsområdet.

– Jag brukar inte ha svårt att hitta orden, men nu är det så. För mig betyder den här utmärkelsen väl-

Prisutdelaren Patrik Ekelund samt pristagarna Kent ”Flabbis” Wilson och Nils-Gunnar ”Mannen” Svantesson

verkat inom Alingsås fotbollsallians i 41 år. Under en lika lång period var han även engagerad i Kycklingcupen, och lägg därtill att han själv varit domare, suttit med Västergötland FF:s domarkommitté – och utbildat rättskipare på alla plan i 20 år. Sedan fem år tillbaka

diget mycket. För mig som jobbat inom fotbollen i hela mitt liv så är detta ett kvitto på att jag gjort något bra och värdefullt, sa ”Mannen”.

P-G Björkman

Källa: Alingsås Tidning

Ulla (Ulla-Märta) Gustavsson

Ulla Gustavsson föddes 1952 i Sundals-Ryr i Dalsland. I Sundals-Ryr startades bordtennis i slutet av 1950-talet. Det blev en stor ungdomsverksamhet, trots att det bara fanns plats för 2 bordtennisbord.

Ulla Gustavsson

Det var speciellt flickorna som visade framfötterna. På några få år går den lilla klubben och vinner Flicklagspokalen i Sverige. Dessutom drev klubben ett damlag i div II, där spelarna var flickor kring 12-14 år.

Ulla kom snart upp i topp på rankinglistor för flickor och damjuniorer.

Matchbild från Trollspelen i Trollhättan

1964 deltog hon som 12-åring på stora SM i Halmstad med speciellt tillstånd från SBTF. Den lilla klubben i Sundals-Ryr maktade inte med att driva bordtennis på så hög nivå.

De duktiga flickorna och ett antal av pojkarna sökte sig därför 1966-67 till Vänersborgs BTK.

Med bland annat hjälp av flickorna från Sundals-Ryr, gick Vänersborg från div II upp till elitserien för damer.

Nu kom de stora framgångarna för Ulla. Hon togs ut av SBTF för landslagsuppdrag som junior och senare som senior.

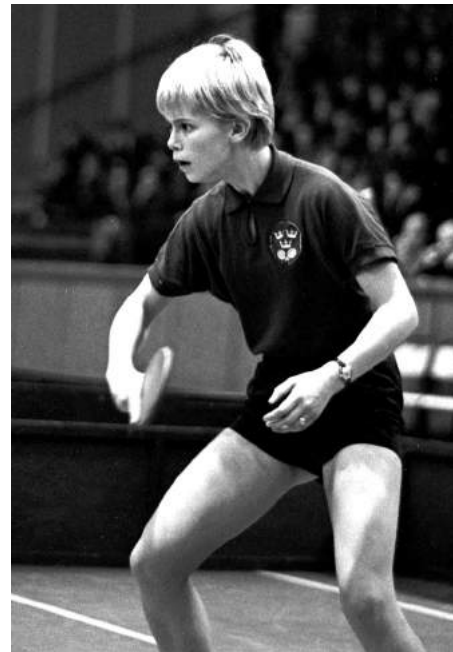
1970 spelade Ulla EM för juniorer i England. Hon har framskjutna placeringar i Nordiska mästerskapen med lag-guld och finalspel i dubbel, 1971 med A C Hellman och 1975 med Kristina Nilsson.

1971 vinner Vänersborgs BTK SM-guld genom Ulla, Birgitta Tegnér Larsson och Laila Wikström. Ett andra SM-guld kom 1973 genom Ulla, L. Guntsch och Birgitta Rådberg.

VBTK fick därmed spela Europacup för klubblag, där de hävdade sig väl mot bland annat holländ-

ska, belgiska och tyska topplag. 1972 och 1976 blev Ulla svensk mästarinna i damdubbel med Eva Johansson (Fredenlund) respektive Birgitta Rådberg. I mixed dubbel har Ulla ett SM-silver.

Som landslagsspelare deltog Ulla i till exempel SOC, den stora

Eva Johansson (Fredenlund)

svenska internationella tävlingen. 1972 blev det kvartsfinal i damdubbel med Eva Johansson (Fredenlund).

Ulla kom att vinna SBTF:s Guld-racket, som tilldelas den mest framgångsrike spelaren på nationella tävlingar i Sverige under ett år.

Ulla har tilldelats Västergötlands Idrottsförbunds elitmärke. I slutet av bordtennis-karriären representerade Ulla bland annat Spårvägen, Halmstad, Arlöv och Oxie..

Bror Gustafsson

Tibro Motorklubb firade 90 med stil

Året är 1928 och några motorintresserade grabbar samlades en kväll hos "Karl i Backen".

Där diskuterades bildandet av en motorklubb och man beslöt att utlysa ett sammanträde i Tibro.

Anders Eriksson, sjufaldig VM-mästare

Detta ägde rum den 11 september 1928 på Nya Hotellet och Tibro Motorklubb var igång. Resten är historia.

Under lördagskvällen samlades drygt 100 personer på Inredia för att se tillbaka och blicka mot framtiden samtidigt som en tre-rätters meny serverades.

Det blev intervjuer med historier och roliga händelser från förr, nostalgifilmer och bilder, upp-vaktning av prestationer under året samt en titt i spåkulan om vad som komma skall.

För att från början haft 32 medlemmar och med en huvudsaklig verksamhet som bestod av att anordna orienteringstävlingar har Tibro MK vuxit till sig.

Det är nu en pigg 90-åring med många strängar på sin lyra.
- Idag har föreningen drygt 500 medlemmar med aktiva från 4 år till 70 år.
De flesta kommer till oss när de

är 6 år, men vi har några som börjat när de precis lärt sig cykla, vid 4 årsåldern.

Vi har aktiviteter för hela spannet upp till elitnivå och motionärer. Ungdomar upp till 12 år börjar

schen tror att framtidens motorsport kommer att se ut.

- Det går mot en mer personanpassad och digitaliserad sport med lättare, snabbare och tystare maskiner samt elmotorer.

Redan idag kan jag som tränare hålla koll på förarens puls m.m. på min telefon och i framtiden kommer man även att kunna kontrollera och justera cykeln, i samarbete med föraren så klart, för att få bästa möjliga resultat.

Detta fick det äldre gardet att höja på ögonbrynen.
I höst har ett stort antal medlemmar i alla åldrar träffats på Inredia och diskuterat mål och planer för framtiden.

Detta resulterade i Vision 2028:
- Tibro MK ska vara en ledande förening för ungdomar, elit och motionärer.

Det ska vara en förening som är attraktiv för alla nivåer av förare, då kan vi hjälpa varandra att bli en stor och stark förening, avslutar Eva.

Jacob Mako

med cross- och enduroskola sedan kan man åka motorcykel så länge man har lust, berättar Eva Axels-son ordförande i Tibro MK.

Anders Eriksson, sjufaldig VM-mästare, delade med sig av hur han och många kollegor i bran-

SM vinnarna 2018 Nicklas Gustavsson, Anton Wallstén och Fredrik Theorell

Kättarn

Han hette Kurt Johansson, men eftersom han växte upp på gården Kätten en mil söder om Trollhättan kom han att kallas Kättarn. Det här ska bli en personlig betraktelse över denne föregångsman som inspirerat mig som få andra har. En kväll år 1989 satt jag hemma hos Kättarn och hans fru Barbro med ett anteckningsblock och skrev ner hans berättelser för att bevara dem till eftervärlden och kolla upp sanninghalten i de skrönor som florerade om honom. Och skrönorna var många och mustiga, men det skulle under samtalets gång visa sig att verkligheten var ännu mera fantastisk. Det är dessa anteckningar, samt minnet av hans egna berättelser som jag hörde under de 20 år jag fick känna honom, som ligger till grund för det jag nu ska redogöra för.

I början av 1960-talet fick Kättarn för sig att åka Vasaloppet.

”Jag var nybörjare och tänkte att eftersom det är nio mil får jag åka så långt som möjligt på träning. Så jag åkte iväg från Kätten och körde på Flundrehofs milbana. För varje varv högg jag ett märke i snön och när det var sju märken åkte jag hemåt. Men jag var så trött på slutet så jag nästan inte orkade röra mig framåt.”

Hans mor blev orolig och ringde grannen, Sarah. Hon berättade då att Kurt åkt förbi där för 20 minuter sedan. Det var bara ett par hundra meter hem därifrån, men det tog ändå så lång tid.

Vasaloppet kom sedan att bli Kurt Kättarn Johanssons viktigaste evenemang, och han åkte det varje år sedan dess.

Skidåkning i all ära, men den mest fantastiska historien om Kättarn handlar om hur han blev långdistanslöpare.

”Det var en söndagskväll 1962 och jag körde en tjej som hette Margit till Jonsered. Hon jobbade på ett ålderdomshem där. När jag släppt av henne och skulle köra hem gick bilen sönder efter bara några hundra meter. Då gick jag tillbaka till ålderdomshemmet där Margit hade en lägenhet och skulle fråga om jag fick sova där i natt.”

När Kättarn hade uppe näven för att knacka på dörren kom han att tänka på att han skulle vara på Grundbergs Mekaniska i Trollhättan i morgon bitti, där han jobbade som plåtslagare.

Han gick ut på vägen och försökte lifta, men ingen stannade för att ta upp honom. Då stoppade han slipsen i kavajfickan och började springa hemåt i lågskor.

”Det gick ganska bra, men på den tiden fanns det en stor silo vid en kvarn i Agnesberg och högst uppe lyste en neonskylt som jag såg på så långt håll att jag trodde att jag aldrig skulle komma dit.”

Till slut passerade han kvarnen och fortsatte på riksvägen genom Götaälvdalen och kom innanför dörren på Kätten just som hans mor var på väg upp till hans rum för att kolla varför han inte satt vid frukostbordet.

”Sedan kom en som jag samåkte till Grundbergs med, och när jobbet var slut för dagen åkte vi ner och bärgade min PV Duett och körde den till Bil och Truck i Göteborg där de reparerade den. Men sjuttungen så gott jag sov när jag kom hem.”

Historien om hur Kättarn sprang sju mil en natt för att komma till jobbet handlar om arbetsmoral, attityd och uthållighet. Efter att ha hört honom berätta den sjukskriver man sig inte bara för att det känns segt att

Kurt "Kättarn" Johansson

gå ur sängen en måndagsmorgon. Man letar möjligheter att lösa problemen istället för att ge upp eller att hitta en orsak att slippa undan. Inte heller låter man sig begränsas av distanser; ett maratonlopp på 42 kilometer tycks inte vara särskilt långt vid en jämförelse. Det faktum att jag blev ultradistanslöpare och kom att tävla på sträckor upp till 100 mil har åtminstone delvis sin förklaring i att Kättarn inspirerade mig. Han själv hävdar att det var just löpturen mellan Jonsered och Kätten som fick honom att bli långdistanslöpare. På 1960-talet fanns det bara ett hundratal maratonlöpare i Sverige, och Kättarn kom att bli den sportens store pionjär i Trollhättebygden.

Skidåkning, orientering och löpning var livet för Kättarn, och det kanske även blev orsaken till hans allt för tidiga död. Om detta kan jag bara spekulera, men berättelsen om när han åkte Vasaloppet med influensa får mig att tro att han beseglade sitt öde den gången. ”I Oxberg var jag så sjuk att jag nästan inte visste var jag var. Jag minns att jag sträckte ut händerna och

tiggde mat av folk i publiken”, berättade han. Det kan ha varit då som han drog på sig en skada på hjärtat och blodkärnen. Blodtrycket blev enormt högt resten av livet. När han ansträngde sig blödde han näsblod, och om man såg röda blodstänk i skidspåren visste man att Kättarn åkt där.

I juni 1989 skulle Kättarn springa ut med ett gäng i Löparkklubben TV88 från Skidstugan i Trollhättan. När de stod och stretchade innan de gav sig iväg segnade han ner och dog, bara 52 år gammal. Enligt hans fru Barbro hade hjärtat brutit av trycket inifrån.

Så slutade livet för Kurt Johansson från Kätten, men minnet av honom finns bevarat hos många av oss som lärde känna denne formidabile kämpe.

Jag har levt med idrott i hela mitt liv och träffat olympiamästare, världsrekordhållare och alla slags idrottskändisar i Sverige och utomlands, men för mig personligen är Kättarn den störste av dem alla.

Eftersom han mig veterligen inte vann en enda idrottstävling under sin livstid kan det vara svårt att förklara vari en storhet som inte går att hitta i resultatlistor eller medaljskåp består.

För mig handlar det om hur han påverkade och inspirerade mig och andra med sitt uppträdande och hur han var som idrottsman, men kanske mest av allt om den där natten då han sprang sju mil för att hinna till jobbet.

Vilken världsmästare skulle ha gjort det?

Rune Larsson

NHL – ur Jans perspektiv

Anton Strålman's pappa berättade om sonen Antons resa mot NHL

Höstträffen hos Tibro Idrottshistoriska sällskap gästades av Jan Strålman som ur sitt perspektiv berättade om sonen Antons resa mot NHL.

Drygt åttio personer kom till Blåbandsgården för att lyssna till Jans erfarenheter och upplevelser. Sonen Anton började sin karriär i TIK och har sedan dess spelat i olika lag i Sverige innan han kom till USA. Nu spelar han i Tampa Bay i Florida. För tillfället är han dock skadad och kan inte spela. – Jag har följt vår son sedan knattelaget och varit över i USA åtta gånger på så kallade papparesor ”Daddys Trip” förutom våra privata resor, vilket har varit fantastiskt.

En ung Anton Strålman i Tibro IK:s tröja

Jan Strålman var gäst hos idrottshistoriska sällskapet och gav en bild från NHL ur en fars perspektiv

– Papparesorna anordnas av laget för att skapa goodwill och öka samhörigheten mellan spelarnas familjer. De inbjudna får resa med laget och umgås med både spelare och ledningen under de dagar som de är där. Det kan bli att de får följa med på flera matcher under någon vecka.

Det är också ordnat så att de får vara med på träningar och uppvärmningen och under själva matchen får

de vara i logen för att kunna se matchen på nära håll. Jan berättade om upplägget för en dag.

Hur man samlas i omklädningsrummet för en taktisk genomgång. Trettio till fyrtio minuters istid med olika uppspel, powerplay och många andra moment. Sover lite, efter lunch får spelarna lägga sig och sova ett par timmar och under den tiden är det ordnat med diverse utflykter för gästerna på papparesorna.

På eftermiddagen vid femtontiden börjar matchuppladdningen med mat och matchgenomgång och två timmar före match är man tillbaka i ishallen inför drabbningen.

Efter matchen är det dags att åka med buss eller flyg till nästa match eller hem, om det är några dagars vila. Det är stora mediauppbåd när laget med alla pappor kommer till de olika arenorna.

Det är något stort detta med Daddys Trip, så de blir ofta intervjuade i TV och övriga media.

Elof Johansson

IK Lira jubilerar

”Jag stod i mål. Den sämste bandyspelaren blir ju alltid placerad där. Snart kommer det dock bättre målvakter, men känslan för ”Lira” kommer jag aldrig att släppa”, säger Bert Tibblin, då vi träffas på Fisketorget's café, Liraveteranernas stamställe. Här träffas fortfarande en samling äldre gentleman - trots att det i år är hela sjuttiofem år sedan föreningen bildades.

I Vänersborg går bandyns premiärmatch 1908, då Vänersborgs idrottsförening spelar mot Uddevalla. Det går inte så bra, 0-11 i baken.

Säsongen 1966 värvar Lira för första gången några stjärnspelare. Kurt Sedwall, Gunnar Walltin, men framför allt hans bror Sten-Åke, som ansluter till truppen. Klubben har bestämt sig, Nu skall man bara upp i Sveriges högstaserie och det är inget dåligt lag man har. Överst; Janne Sjöström (lagled.) Olle Carlé, Sven Björnberg (Mister Lira himself) Ragnar Lundqvist, Kurt Sedwall, P-O Eriksson, Elving Molin, Sten-Åke Walltin och L-O Ekman (hjälptränare) Nederst; Gunnar Walltin, Gunnar Nyström, Sven-Olof Sjöholm, Toivo Kaukkanen och med Evert Hajtis, som målvaktsreserv. Tyvärr hjälper inte detta. Lira får nöja sig med andraplatsen bakom den ständiga rivalen Villa från Lidköping. Inte så kul - men vilka nervkittlande matcher man bjuder på.

Senare bildas bandylagen IFK, Blåsut, Vargön och Storegården. Idrottsklubben Lira bildas år 1943 av; Sven Björnberg, Gunnar Jonsson, Yngve Nordqvist, Bert Tibblin, Rune Ferm och Bengt Gustavsson. Det mest anmärkningsvärda är att alla killarna är mellan tolv och fjorton år gamla.

Liraspelarna besöker ofta mitt föräldrahem på Nygatan. ”Ibland kändes ert hem nästan som vår egen klubblokal”, menar Bert Tibblin.

Hos bagaren, pappa Elfving och mamma Gunvor är de alltid välkomna. Inte ett dugg konstigt.

De är ju trevliga grabbar, hela bunten. Det tycker även fru Svea Back, som har ett konditori vid torget. Hon lånar senare ut konditoriets övre våning till killarna. Kanon ”klubblokalen” är ordnad.

En totalupplevelse

Min första bandymatch ser jag i mitten av femtiota-

let. Jag har precis börjat skolan och känslan är nästintill magisk. Bandyplanen är belägen på Vassbotten och isen gnistrar förföriskt i solskenet. Så glider laget majestätiskt in på planen. Den vackra, röda västen med namnet ”Lira” på bröstet ger ett ståtligt intryck. Det är också nu jag får min första idol; Bertil ”Yppa” Jonsson. Att med egna ögon se hur enkelt och smidigt han och kusinen ”Pinnen” åker in och ut i motståndarens försvar, likt två dåtida ”Bempa”, glömmer jag aldrig.

Vid bortamatcherna fordras många gånger bil, vilket långt ifrån alla har tillgång till. Bagaren Elfving, som nu blivit bilförsäljare, har dock alltid fri tillgång till en sådan. Följden blir att han ibland får ”halva laget” med sig, omsorgsfullt instuvade i bilen. Vid poliskontroller gäller det att slänga sig ner i sätet och dra en filt över huvudet. Det får ju inte vara hur mycket folk som helst i en bil. Primitivt är det, men samtidigt mycket spännande – i alla fall så här i efterhand.

År 1945 väljs en ung P-A Kihlström till ordförande i tonårsklubben. Det blir ett lyft. Två år senare anländer Eric Berggren, 42 år, till klubben.

Trots ålderskillnaden blir han snart en i gänget och deltar till och med i några matcher.

Senare blir han både lagledare och ordförande, där han stannar ända till dess Lira, efter tjugofem år, läggs ner.

Med Eric vid rodret börjar det hända saker. Man blir snabbt distriktsmästare för juniorer och startar även ett A-lag. Alla är nu så ambitiösa att Eric helt enkelt förbjuder dem att träna lördagen före en match. ”Annars tränar killarna livet ur sig”, menar han.

Sextiotalet

Ju mer tiden går, desto mer professionell blir klubben. Man får en organiserad supporterklubb, som inte minst får en ekonomisk betydelse.

Dessutom ger man även ut en egen tidning, Liralänken, som blir väldigt uppskattad. Redaktionen utgörs av P-A Kihlström, chefredaktör, Mauritz Björnberg och klubbens egen konstnär, Bert Tibblin, som även är mannen bakom Liras speciella logotype, klubbmärke - och den vackra klubbdräkten.

1964 får Vänersborg konstfruset. Lira spelar vid denna tid i division två.

I slutet av sextiotalet genomförs så sammanslagningen inom Vänersborgsidrotten, där bl.a. klubbarna IFK, VIF, Colombia och Lira slås ihop. IFK får i huvudsak hand om bandyn, där de övertar Liras plats i divisionssystemet, medan VIF tar hand om fotbollen. Liras 25-åriga era är över.

Med sin unika sammanhållning har kompisgänget visat att ett lag kan gå nästan hur långt som helst – bara man satsar hårt och håller ihop. Vi vänersborgare bugar ödmjukt för all bandygodis ni bjudit på. Tack för showen Lira!

J-O Gustafson, Vänersborg

Dags för idrotter/idrottsgrenar

Under varje bild finns en idrott eller idrottsgren, där bokstäverna har åkt karusell. Men med hjälp av bilder och bildtexter kan du säkert lösa problemen.

Skicka in din lösning per mail till leomattila@hotmail.com eller per post till Lennart Karlsson, Skinmo Moholm, 461 98 Trollhättan, senast den 5 april 2019.

1. VOPHAPTS

Förr var hjälpmedlet styvt, idag böjligt.

2. TUMKONNEBIIA

Tur att det finns växlar!

3. LUGCIRN

Duger en piassavakvast?

4. TABLKABLES

Hade ett svenskt namn förut.

5. NÖNTITGULSK

Inget för spagettiarmar!

6. GOKKSTINNNÅ

Duger manne en åtta?

7. TIDMABNON

Dålig musik?

8. RÄSPBENSK

Snickerijobb?

9. SOLRYLRASC

Det kan bli en del bucklor.

10. SPOHERGETTSP

Man måste kunna räkna till tre!

Rätta lösningar till "Idrottstermer" nr 4/18

Straffspark
Boxplay
Stolpskott
Sudden Death
Diagonalstil
Vattengrav
Ringhörna
Knockout
Piaff
Underskriv

Följande vinnare har dragits:

3 trisslotter. Kenneth Olsson
Villagatan 3, 447 30 Vårgårda

2 trisslotter. Stig Nilsson
Falkvägen 31, 541 33 Skövde

1 trisslott. Jan-Åke Sörliklev
Skinmo Hulan,
461 98 Trollhättan

WIS-mästerskapen i idrottskunskap

Vid mötet i september i Vänersborg slog en ny ide i Västergötland rot.

Samtliga lokala sällskap utmanades att vara med i en tävling om idrottskunskap.

Av de 17 lokala sällskap som då

Från vänster: Thomas Göransson, Mikael Häggström, Göran Rydén representerade Borås Idrottshistoriska Sällskap

fanns etablerade, anmälde sig 11 (hoppas övriga sällskap ställer upp ett eventuellt kommande år) att vara med i tävlingen. Nu har åttondelsfinalerna avgjorts och här kommer en rapport.

Två av dessa första tävlingar avgjordes den 17 november.

Först ut var Alingsås som på hemmaplan mötte Wårgårda.

Inför ett 50-tal besökare vid Mjörnvallen blev det en mycket jämn historia.

Alingsås ordförande P-G Björkman hälsade alla närvarande välkomna till denna historiska kväll.

Efter regelgenomgång startade tävlingsledare Carl-Erik Johnsson med frågorna.

Lagen följdes åt hela tiden men till slut avgick Wårgårda med segern. Siffrorna 11-10 visar hur jämnt det var.

Segrarlaget bestod av Kenneth

Olsson, Stig Sjögren och Urban Tjärnberg.

Både publik och de tävlande lagen tyckte nivån (svårighet) på frågorna var helt OK.

Samma kväll fast några timmar senare avgjordes matchen mellan

Skara och Skövde.

Även denna match blev jämn hela matchen igenom.

Tävlingsledare Lennart Karlsson kunde utropa Jan-Olof Bohlin, Bosse Persson och Hans-Bertil

Nivån på frågorna gillades.

Den tredje matchen i omgång ett genomfördes den 8 januari i samband med Idrottsveteranernas träff i Borås.

Efter ett intressant föredrag av Tuulikki Jahre om hennes karriär där bland annat ett OS-äventyr kryddades med andra tävlingar var det dags för Borås mot Mark.

Även denna gång var Carl-Erik J tävlingsledare.

Matchen var jämn men till slut segrade Mark med siffrorna 11-9.

Matchen avgjordes på den näst sista frågan. I segrarlaget ingick Sven-Olof Andersson, Karl-Erik Berndt och Lars-Erik Fägersten.

Under januari/februari är det dags kvartsfinalerna enligt följande; Tidaholm möter Skara, Karlsborg tar sig an Vadsbo, Herrljunga möter på sin hemmaplan Falbygden och slutligen möter Mark Wårgårda.

Segrarna i dessa kvartsfinaler går vidare till semi och final.

Från vänster: Lars-Erik Fägersten, Sven-Olof Andersson, Karl-Erik Berndt tävlandes för Marks Idrottshistoriska Sällskap

Hassel som segrare efter tjugo ställda frågor.

Resultatet i denna match blev 12-11 till Skara.

Även i Skara var det idel beröm från det dryga 30-talet åskådare som fanns på plats.

Samtliga dessa kamper avgörs i samband med WIS årsmöte i mars månad.

Tävlingsledningen

WIS MEDLEMSRESA 2019

Vi kommer att resa till Växjö preliminärt under september månad, där vi skall försöka få se Växjö Lakers spela ishockey i Vida Arena, besöka Arenastaden, lyssna på föredrag om "Idrottsplatser i Sverige" och/eller om "Sveriges största samling av klubbålar"! Efter övernattnings skall vi på hemvägen besöka Trägubbsmuseet i Mullsjö och avsluta med Ryfors konfektyr med mera!

ANMÄLAN:

En föransmälan, utan bindning, kan göras redan nu till:

Lars-Göran Bengtsson

lgb.vanersborg@gmail.com, 073-639 71 88, 0521-158 12

En definitiv anmälan görs sedan under våren/sommaren 2019, då datum och priset är klart! Detta kommer att meddelas via mail till de som föransmält sig, samt i Westgötarnas Idrottshistoria, men också på WIS hemsida www.westgotaihs.se

---

Bandyns återkomst till Borås

Efter sju sorger och åtta bedrävelser blev det äntligen en konstfrusen bandybana i Borås. Krångel med upphandlingar gjorde att den först vintern 2018-2019 blev klar. Tänka sig att den första match som spelades blev VM-premiären i bandy 2019 mellan Finland och Kazakstan. Matchen samlade nästan 1600 åskådare, de flesta med någon anknytning till Finland. Inramningen var fin, marschaller brann och en riktig "bandydoft" fanns runt hela Bodavallen. Finland visade sig vara överlägsna sina motståndare och vann premiären med hela 9-0. Redan i den tionde minuten nätade Emil Fedorov

första gången. Han kom också att avsluta målkvalkaden med sitt fjärde mål i den åttiofemte minuten. Borås Bandy (numera enda lag i Borås spelande bandy) spelade på tisdagen efter VM-matchen sin första hemmamatch på den nya arenan. Västgötaderby mot Hemsjö IF. Matchen var jämn, det var först i slutminuterna som bortalaget avgjorde. Hemsjö vann matchen med 5-4 och tog genom segern hem serien i div III. Den som skall äras för att bandyn åter finns på kartan i Borås är Klas Ström. Utan hans engagemang hade det troligen dröjt ännu många år innan bandyn kommit till Borås.

CEJ

Vinnare Vinterkrysset

Pristagare WI nr 4-2018

Följande vinnare har dragits:

3 trisslotter. Marianne Johansson, Ambjörntorp Backgården, 447 91 Vårgårda

2 trisslotter. Bo Adriansson, Styrfarten 7, 417 65 Göteborg

1 trisslott. Rune Davidsson, Bokhållarevägen 9, 123 54 Farsta

Rätt svar:

Idrottsarena

Anders Svensson i Wall of Fame

Borås Idrottshistoriska Sällskap. BIS, driver sedan 2007 boråsiddrottens Wall of Fame i Boråshallens foajé dit både före detta aktiva och ledare kan väljas in.

Kraven för att bli invald är hårda. Man ska ha tävlat för/varit engagerad i en boråsklubb och ha tillhört både svensk och internationell elit i sin sport.

BIS styrelse är jury och ansvarar för invalen.

Den 20 november 2018 valdes nummer 40 in. Det är en person som mer än väl uppfyller de stipulerade kriterierna, nämligen elfsborgsikonen Anders Svensson.

Anders spelade i Elfsborg 1994-2015 med avbrott för en sejour i Southampton 2001-2005. Han gjorde allsvensk debut 1997 och landslagsdebut 1999.

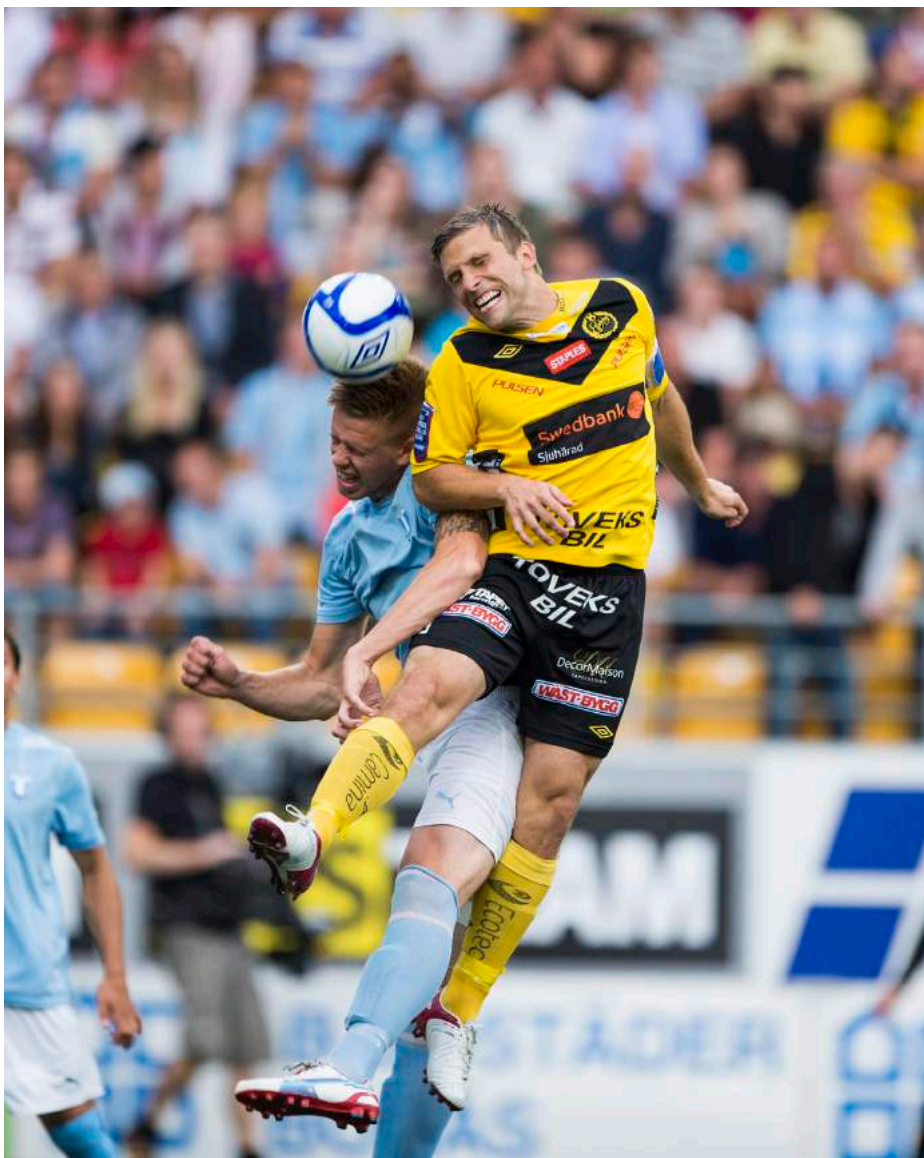
Anders spelade en avgörande roll för Elfsborgs båda allsvenska guld 2006 och 2012 och segrarna i Svenska cupen 2001 och 2014.

Han är Sveriges meste landslagsspelare på herrsidan med 148 landskamper och två VM- och tre EM-turneringar och 21 mål varav de flesta nog minns drömmålet mot Argentina i VM 2002.

Anders är i och med invalet den nionde fotbollsspelaren på Wall

of Fame, den åttonde på herrsidan och den sjunde elfsborgaren (de båda övriga är Reino Börjesson, Norrby och landslaget i VM 1958 samt Anna Svenjeby, Kronäng och landslaget).

Fotbollen är naturligt nog den mest representerade idrotten av de sjutton som för närvarande finns med.

Anders Svensson i duell med Malmö FF:s Pontus Jansson

Foto: Borås Tidning

Simning, brottning, tennis och skidor kommer sedan. Alla invalda finns att ta del av på BIS hemsida, bis@bihs.se.

Invalet av Anders genomfördes i samband med toppmatchen i basketligan mellan Borås och Södertälje.

Före matchen var det mat i Idrottsmuseet och upphängning av tavla nr 40.

I pausen lästes motiveringen upp, bilder från Anders karriär visades på jumbotronen och Anders kallades ut på golvet, intervjuades och uppvaktades med blommor, livligt applåderad av publiken.

Tommy Olsson

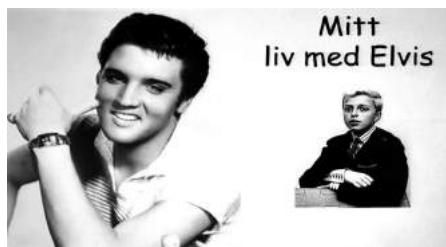

Anders jämte sin tröja i Borås Idrottsmuseum Foto: BIS Arkiv

WIS verksamhetsår 2018

Styrelsen har bestått av Roland Gustafsson, ordf, Lars-Göran Bengtsson, v ordf, Tommy Olsson, sekr, Börje Gustavsson, kassör, Bengt-Göran Bäcklund, Karin Monsén-Karlsson och Göran Zettergren, ledamöter, samt Carl-Erik Johnsson och Janne Åberg, ersättare. Styrelsen hade sju protokollförda möten under året.

Samtliga 17 sällskap i landskapet var medlemmar i WIS och runt årsskiftet 2018/19 ser det ut som att den idrottshistoriska familjen växer med två nya sällskap, Ulricehamn och Götene...

Årsmötet 2018 hölls på Billinge-hus i Skövde. Förutom sedvanliga förhandlingar besökte deltagarna Skövde Idrottsmuseum och fick som avslutning härlig underhållning där Stig "Stickan" Carlsson berättade och sjöng om sitt liv med Elvis Presley.

Årets sommarmöte hölls i Vänersborg och var ett kombinerat 30-årsjubileum för både Vänersborgs Idrottshistoriska sällskap och WIS.

Förutom en rad informations- och diskussionspunkter fick deltagarna också lyssna på Peter "Nille" Nilsson som berättade om Idrottscentrums tillblivelse och utveckling samt Håkan Lind som kåserade om Vänersborgs historia och sjöng Birger Sjöberg.

2018 års idrottsresa gick med en fullsatt buss till Oslo där Holmenkollen och museet där, Norges imponerande idrotthögskola och Nordiska travmuseet i Årjäng besöktes på en mycket lyckad resa.

WIS har som tidigare gett ut 4 nummer av WI, Westgötarnas Idrottshistoria.

Redaktörer för andra året har varit Steve Gustafsson och Lennart Odéen. Styrelsens redaktionsgrupp har bestått av Tommy Olsson, Carl-Erik Johnsson och Lennart Karlsson.

Under hösten hölls en givande planerings- och utvecklingskonferens på Vara folkhögskola.

Arbetet med de tre projekten Vita fläckar, Internationella mästare och Föreningsdokumentation 2020 har fortsatt under året. Längst har det senare kommit men också Vita fläckarna har blivit färre i och med att nya sällskap enligt ovan etableras under 2019. WIS och sällskapens hemsidor på IdrottOnline har utvecklats under året genom särskilda insatser av Janne Åberg.

Vänersborgs Lärverk, fotboll

Stående från vänster:

Per Luthman,
Tuve Vidarsson,
Rolf Persson,
Per-Janne Ström,
Hasse Olsson och
Bo Carlström.

Knästående från vänster:

Lasse Carlander,
Jan Grahn,
Rolf Ahlberg,
Lennart Samuelsson och Bengt Pettersson

Bempa och Pinnen berättade gamla minnen

På tisdagskvällen stod Vänersborgs Idrottshistoriska förening som arrangör av Bandy-Café i Arnes restaurang i Arena Vänersborg. Särskilt inbjudna var bandylegendarerna Bernt "Bempa" Ericsson och Bengt "Pinnen" Ramström, en duo som tidigare under dagen gästspelade i TTELA:s livesändning på webben.

Där blev det ett härligt snack med många minnen från respektive karriär som passerade revy framför programledaren Jonas Myrholms mikrofon.

Som till exempel när Bempa Ericsson ombads berätta en av många anekdoter.

En ung Jan Svanlund på TV-sporten kom upp till Falun och skulle göra en intervju för Sportspegeln. Han frågade Bempa varför han valde bandy framför hockey. Den store lille bandyliraren var inte svaret skyldig.

– Släng ut en puck och en boll till en katt så får ni se vad den leker med...

Så det är ingen skröna då?

– Definitivt inte. Men jag fattar fortfarande inte var jag hittade det svaret i min lilla torra hjärna.

Fem minuter efter Sportspegelns slut ringde telefonen hemma hos Bempa, i andra änden av luren hördes hockeylegendaren Rolle Stoltz röst: "Det här är det bästa jag hört någon gång!" Pinnen Ramström å andra sidan berättade om hur karriären tog rejäl fart i IF Boltic där han spelade tio raka SM-finaler och knep hela åtta guld.

– Curt Einarsson kom in som tränare och lade upp en professionell satsning med mer träning. Vi började i april och de andra bandylagen först i augusti, september, så vi låg hela tiden steget före. Men det bidrog i sin tur till att Sverige kunde närma sig ryssarna.

1981 i Chabarovsk tog Sverige sitt första VM-guld i bandy.

– Och det var mycket tack vare Boltics satsning på kondition och styrka, säger Pinnen och fortsätter: – Det var 15 minusgrader och 40 000 på läktarna,

vi vann med 6-1 mot Sovjet och när vi gjorde fjärde, femte och sjätte målet började publiken bua åt ryssarna. Sedan förlorade vi det andra mötet men tog guld på bättre målskillnad.

Det var en häftig upplevelse.

Bempa Ericsson medverkade i åtta VM-turneringar

Från vänster: Bernt "Bempa" Ericsson, Bengt "Pinnen" Ramström, Bengt Israelsson, moderator samt Per-Anders "Nöne" Gustafsson, svensk överledare.

Foto: Ragnar Lindström

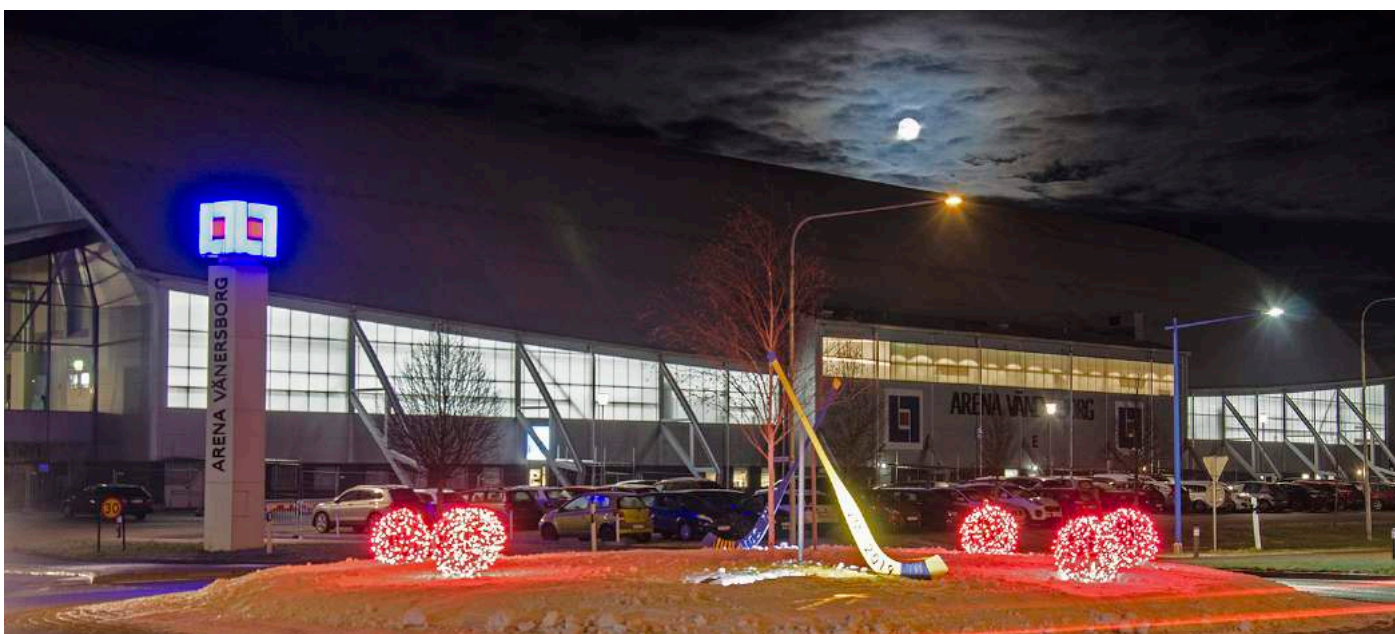
men fick aldrig något guld.

– Nej, jag var med vid fel tidpunkt, ryssarna var alldeles för starka under min tid. Men jag är nöjd ändå, jag tog tre SM-guld och för mig är SM-finalen det stora.

Ett Bempa-minne från en SM-final är det mellan Falun och Sandviken när kanonskytten "Knatten" Olsson fick chansen att kvittera till 1-1 på straff i slutminuterna.

– Det blåste och snöade längs isen och när Knatten skulle lägga upp bollen blåste den iväg tre gånger innan han hackade ett hål i isen med skridskon. Han sköt över och på målvaktsutkastet gjorde vi 2-0 och vann finalen.

Toni Andersson TTELA

Utanför VM-arenan i Vänersborg

Uppifrån och ner, uppifrån och ner...

Så skulle den äntligen bli av. Skidtävlingen. Skolmästerskapet för Källeskolan i Skara.

Datumet för tävlingen hade skjuttits upp flera gånger.

Det var redan en bit in i februari. Solen började värma och påverka snön, som blev lite kram framåt middagstid.

Året var 1955. Jag var 13 år och gick i sjätte klass. Alla elever skulle delta. Det var inget problem, för på den tiden hade alla skidor.

Äldre skida med läderremmar

Det var inga löparskidor, utan de var av standardmodell med läderremmar, som spändes runt pjäcklacken. Skidåkning på fritiden var vanlig. Och snö fanns det oftast gott om.

Förberedelser

Skidtävlingen anordnades vid Planteringen, en bit utanför stan. De flesta tog tävlingsmomentet med ro. För dem var friluftsdagen ett välkommet avbrott i skolvardagen. Men vi var ett gäng idrottsnördar, som tog mästerskapet på fullaste allvar. Vi skulle tävla, som vi gjorde i alla andra idrottssammanhang.

Vi kunde inte mycket om skidåkning, men förberedde oss så gott vi kunde. Diskussionerna om fäste och glid gick höga. Vi hade så klart hört talas om valla, men hade inga kunskaper i ämnet. Än mindre hade vi tillgång till någon valla.

Bomben

Starten närmade sig. Då briserade "bomben". En kille i klassen plockade fram en burk valla och skulle just börja behandla sina skidor. Han hörde inte hemma bland oss idrottsfantaster. Han hade inte heller någon framstående position i klassen, utan var normalt försynt och hörde till den "tysta massan".

Men i ett huj blev han medelpunkten. Vi flockades runt honom, som flugorna kring den berömda sockerbiten.

När han märkte intresset runt sin person, tog han vara på chansen. Han tog tillfället i akt och axlade rollen som ledare. Plötsligt hade han blivit vallaexpert. Samtidigt som han började valla, så instruerade han:

- Ni förstår! Det är viktigt att man stryker på vällan på rätt sätt. Uppifrån och ner! Inte nerifrån och upp! Då blir det bakhalt! Uppifrån och ner, upprepade han som ett mantra.

Och vi tog till oss av instruktionerna. Vi stod som en flock fågelungar, med öppna munnar. Vi sög åt oss av kunskapen helt okritiskt, utan att fundera.

Kanske berodde det på att SÖ* inte ännu hade infört källkritik och kritiskt tänkande i läroplanen. När han var klar med vällningen, släppte han "bomb" nummer två.

- Ni kan få av vällan om ni vill! sa han. Men glöm inte att stryka på uppifrån och ner.

Om vi ville? Vi kastade oss över tuben och strök på. Och vi mumlade:

- Uppifrån och ner ...

Tävlingen

Starten närmade sig. Jag hann prova skidorna en kort sträcka och blev fundersam.

Skidorna kändes bakhala. Men det blev nog bättre, när jag kom igång.

Men det blev det inte. Bakhalt var bara förnamnet. Inget fäste alls. Mörka tankar dök upp i huvudet.

- Hade han lurat oss?

Jag kom ikapp han som startat före mig. Han hade lika bakhalt. Tankarna malde, men försvann snart. All min kraft gick åt till att ta mig fram i spåret.

Efterspel

Efter målgång samlades vi nördar. Alla hade haft lika bakhalt. Han med vallaburken stod ensam en bit bort och såg olycklig ut. Skulle vi ge oss på honom? Anklaga honom för vårt misslyckande?

Men så kom det fram att han också haft bakhalt. Han hade bara velat hjälpa. Vara hygglig. Därmed släppte vi ämnet. Vi förstod ändå inte varför det blivit, som det blev.

Men han med vallaburken hade tappat sin status. Från att ha varit "vallaexpert", var nu tillbaka i anonymiteten.

De som inte hade vällat, utan åkt på grundvällan, log försmädligt i mjugg. En och annan syrlig kommentar hördes. De hade haft en behaglig skidtur.

Det var dags för prisutdelning.

Vi nördar hade, trots usla skidor, placerat oss i topp. Jag minns inte min placering. Vi fick inga medaljer eller pokaler. Istället fick vi var sin apelsin.

Några år senare, när jag lärt mer om skidåkning och valla, förstod jag orsaken till vårt vallafiasko. Vallaburken var blå till färgen och av märket Swix. Den passar ju bra till temperaturer strax under "nollan".

Den februaridag vi tävlade, låg snötemperaturen på flera plusgrader. Och använder man blå Swix i töföre, så spelar det ingen roll om man stryker på vällan "medskids" eller "motskids". Resultatet blir ohjälpligt bakhalt!

Lennart Karlsson

* SÖ - Skolöverstyrelsen motsvaras sedan 1991 av Statens Skolverk.

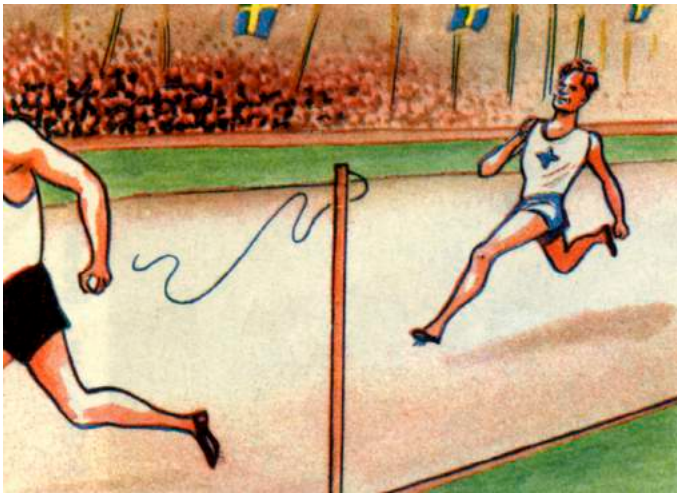
Posttidning B

Returadress:

Westgöta Idrottshistoriska Sällskap
Box 554
501 13 BORÅS

REKORD-MAGASINETS Idrottsalbum

ERIK
Backman
TIDAHOLM

I Tidaholm det frodades en ung och glad garcon, som älskade att löpa - helst en mil så där var gång. Mot mästarn´ Runar Öhman han i SM debutera, blev tvåa- det var första gång man Backman observera.

Två år han helt var borta, gjorde sedan come back och sprang så det i mångt gammalt löparhjärta klack. Från 5000 till timlopp i rekordslagning han frossa och mellan varje lopp på sin cigarr han girigt blossa.

Att träna för ett viktigt lopp var aldrig hans likör, men rökverktyg och god likör- då kom han i humör. I Danmark debutera han vart år- blev alltid slagen Men tävla tills sig formen och blev bra endera dagen.

Av Antwerpens olympiska medaljer fyra tog han och alla utom Nurmi- och en fransman- grundligt slog han på 5 000 han trea blev och tvåa i terrängen och bidrog främst av alla till den svenska spelplanen.